

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Factors Affecting Effectiveness of the Operation in the Internal Quality Assurance for Rajamangala
University of Technology Thanyaburi

สุวิจิ คันธมาศ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมงานวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประจำปี พ.ศ. 2563

ชื่อโครงการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ชื่อผู้วิจัย สุวจิตต์ คันธมาศ
ปีที่ทำวิจัย 2563
ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปี 2563 จากสถาบันวิจัยและพัฒนา มทร.ธัญบุรี
ระยะเวลาในการทำวิจัย 1 ปี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2) แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และค่าสหสัมพันธ์เชิงถดถอย

ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผู้นำองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านทรัพยากร และด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) ส่วนประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในในภาพรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action) การวางแผน (Plan) การติดตามตรวจสอบ (Check) และการดำเนินงานตามแผน (Do) จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การวิเคราะห์ถดถอยพหุขั้นตอน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เท่ากับ .892 แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พบว่า ควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องเกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อการประกันคุณภาพและตัวชี้วัด SAR อย่างแท้จริง และมีความเข้าใจต่อกระบวนการประเมิน และจัดอบรมให้ความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้กับบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Research Title	Factors Affecting Effectiveness of the Operation in the Internal Quality Assurance for Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Researcher	Suwagee Kantamas
Year	2020
Research Budget	From Institute of Research and Development, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Fiscal Year 2020
Research Period	1 year

Abstract

The purposes of this survey research were 1) to study the level of factors affecting the effectiveness of the operation in the internal quality assurance for Rajamangala University of Technology Thanyaburi (RMUTT), and 2) to propose the development guidelines for the effective operation of the internal quality assurance for RMUTT. The samples were 400 RMUTT personnel. The instruments used in this research were a questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression.

The research results found that factors affecting the effectiveness of the operation in the internal quality assurance for RMUTT was at a high level, and were ordered as follows: organizational leadership, organizational culture, management, personnel, resources, and ICT. The results of the overall effectiveness of the operation in the internal quality assurance for RMUTT was also at a high level, and could be ordered as follows: Action, Plan, Check and Do. The hypothesis testing with multiple regression revealed that the regression coefficient of the overall effectiveness of the operation in the internal quality assurance for RMUTT was 0.0892. For the development guidelines for the effective operation of the internal quality assurance for RMUTT, it is suggested that there should be getting related personnel on the same page, everyone takes full responsibility to fulfil criteria and indicators, and understands the assessment process. Moreover, the university personnel should be continuously trained on internal quality assurance.

Keywords: Effectiveness, Internal Quality Assurance, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” นี้ สำเร็จลงด้วยดีด้วยความร่วมมือจากผู้มีพระคุณหลายฝ่ายหลายท่านที่ให้ความกรุณากับผู้วิจัย ในการนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านผู้มีพระคุณ ดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในการจัดทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายฝน บุษบา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตรลดา ตรีสาคร และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชิตา อุปถัมภ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย พร้อมเสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำมาพัฒนาแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ ให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และขอขอบคุณ อาจารย์เบญจพร มีพร้อม ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของบทความย่อ และคุณวรรณยา เฉลยปราษฎ์ ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของบรรณานุกรม อีกทั้งขอขอบคุณผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนโครงการวิจัยนี้เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ที่ได้มีส่วนในการประสิทธิ์ประสาทแสงสว่างแห่งชีวิตและปัญญาแก่ผู้วิจัย รวมทั้งผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ที่คอยให้กำลังใจตลอดเวลา จนทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการทำวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านที่จะได้ทราบข้อมูลจากผลการวิจัยเพื่อเป็นความรู้นำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานต่อไป

สุวจิ คันธมาศ

2564

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	8
กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	11
ประสิทธิผลในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ.....	37
ระดับการศึกษา คณะวิชา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์การทำงาน	
ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกัน...	40
คุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่	
ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้าน	
ทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการ	
สนับสนุน (ICT)	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	47
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน	
การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมิน	
ไปปรับปรุง	
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน.....	52
ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพ.....	54
การศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย.....	56
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	64
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	70
ภาคผนวก ข แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	74
ภาคผนวก ค แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	81
ภาคผนวก ง แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ.....	94
ภาคผนวก จ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย.....	106
ประวัติย่อของผู้วิจัย	117

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ..... 37
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ..... 37
ตารางที่ 3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด..... 38
ตารางที่ 4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่สังกัด..... 38
ตารางที่ 5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทบุคลากร..... 39
ตารางที่ 6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน..... 39
	ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
ตารางที่ 7	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 40
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตารางที่ 8	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 41
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านผู้นำองค์กร
ตารางที่ 9	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 42
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการบริหารจัดการ
ตารางที่ 10	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 43
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านบุคลากร
ตารางที่ 11	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 44
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน
ตารางที่ 12	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 45
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านวัฒนธรรมองค์กร
ตารางที่ 13	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 46
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)
ตารางที่ 14	ประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 47
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตารางที่ 15	ประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 48
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการวางแผน (Plan)
ตารางที่ 16	ประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 49
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการดำเนินงานตามแผน (Do)
ตารางที่ 17	ประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 50
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการติดตามตรวจสอบ (Check)
ตารางที่ 18	ประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน..... 51
	ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action)

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 19	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกัน..... คุณภาพการศึกษาและประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	52
ตารางที่ 20	การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ระหว่างระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อ..... ประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	53
ตารางที่ 21	ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	54
ตารางที่ 22	ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	55

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในประเทศไทยมีความสำคัญอย่างมากเพราะเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเป็นกลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การศึกษาไทยมีประวัติการพัฒนามาอย่างยาวนาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวิวัฒนาการเรียนการสอนในประเทศไทย และได้รับการปฏิรูปอยู่หลายครั้งเพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงการศึกษาให้มากที่สุด การปฏิรูปการศึกษา ในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งในยุคนี้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย และกฎหมายการศึกษาอีกหลายฉบับ โดยมุ่งสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในกระแสโลกาภิวัตน์การปรับโครงสร้างการบริหารราชการ การกระจายอำนาจการบริหารจัดการการศึกษา และการปฏิรูปการเรียนรู้ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่สุดของการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 ได้มีการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 นับต่อจากการปฏิรูปการศึกษาในปี พ.ศ. 2542 โดยมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ 1) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทย 2) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และ 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษา ดังนั้น ระบบการศึกษาของประเทศไทยได้กำหนดประเภทและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อให้ประชาชนทุกคนในประเทศไทยได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทด้านการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทยได้กำหนดให้การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือจะจัดทั้ง 3 รูปแบบก็ได้ นอกจากนี้ศูนย์การเรียนรู้ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถานสงเคราะห์ และองค์กรทางสังคมอื่นๆ สามารถจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวยังจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและ สถานศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกัน คุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการ จัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาและ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

ในปี พ.ศ. 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพ ภายในในระดับอุดมศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของหน่วยย่อยของการอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิต บัณฑิตให้มีคุณภาพจึงได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาโดยให้พิจารณาเพิ่มเติมในสาระที่เกี่ยวข้องในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยมี องค์ประกอบประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามพันธกิจ 4 ด้านของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงาน และเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) อีกทั้ง สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน ทุกปีการศึกษา ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา, 2560)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ นำ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติทั้งระดับคณะวิชา ศูนย์ สำนักและระดับหลักสูตร ให้ หน่วยงานจัดเตรียมข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานในแต่ละปี นำมา เขียนรายประกอบการประเมินตนเอง หรือ (Self-Access Report : SAR) พร้อมทั้งเก็บหลักฐานการ ดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สามารถตรวจสอบ และทบทวนการดำเนินงานได้ อีกทั้งสามารถนำไปเป็น ข้อมูลประกอบการประเมินคุณภาพภายนอกต่อไป

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาวประกอบกับมีปัจจัยภายนอกและภายในหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องดำเนินการภายใต้ระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA ปัจจัยสำคัญประการแรกที่ควรหยิบยกขึ้นมาพิจารณาก็คือ การศึกษาไทยมีคุณภาพต่ำ ไม่สามารถทัดเทียมกับมาตรฐานสากลได้ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการกล่าวคือ เร่งรัดการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน (พัชร พิสิฐ, 2555)

จากความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ก็ดำเนินการจนบรรลุวัตถุประสงค์ แต่อย่างไรก็ดี ยังมีหลายสถาบันที่ประสบปัญหาในการดำเนินงาน เช่น ปัญหาด้านผู้บริหารยังขาดการกำกับติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ตลอดจนไม่เอาใจริงเอาจังในการนำเอาผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพ ปัญหาด้านบุคลากร ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มีบุคลากรบางส่วนขาดการมีส่วนร่วม ไม่มีการติดตาม และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่อง การจัดระบบการประสานงานเพื่อการดำเนินงานประกันคุณภาพยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดบางประการในการดำเนินงานประกันคุณภาพทั้งด้านของบุคลากร สถานที่ งบประมาณ ตลอดจนรูปแบบวิธีการดำเนินงาน (น้ำผึ้ง เอี่ยมปลัด, 2556) อีกทั้ง ปัญหาและอุปสรรคในการประเมินคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษาว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพภายในและยังไม่ได้บูรณาการเรื่องการประกันคุณภาพภายในเข้ามาในการปฏิบัติงานปกตินอกจากนี้สถานศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาหรือการประกันคุณภาพภายใน ตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กล่าวคือสถานศึกษายังไม่ได้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในการบริหารงานภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งการส่งเสริมให้ครูอาจารย์และบุคลากรภายในสถานศึกษาปฏิบัติงานภายใต้ระบบการประกันคุณภาพเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานปกติซึ่งโดยภาพรวมการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการภายในสถานศึกษายังไม่สะท้อนภาพของการประกันคุณภาพการทางานที่เป็นระบบชัดเจน (มีฮดี แวดตราแม, โชติกา ภาษีผล และศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) นอกจากนี้ความเข้าใจผิดเรื่องการประกันคุณภาพ เช่น เข้าใจว่าประกันคุณภาพเป็นการเพิ่มภาระให้กับบุคลากร เข้าใจว่าไม่เกิดประโยชน์ เสียงบประมาณ และทรัพยากรเพื่อการนี้โดยไม่คุ้มค่า ทำให้เป็นปัญหาส่งผลกระทบต่อการทำงานในวงกว้าง (ชลธิชา ระลึก, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและนางงานประกันคุณภาพการศึกษาสู่งานประจำให้ได้มากที่สุด ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นไปอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลความรู้ที่เป็นประโยชน์ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ และกำหนดแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการศึกษาครอบคลุมบริบทด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) รวมไปถึงผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (PDCA) ตลอดจนแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เกิดประสิทธิผล

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากร ประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานในระดับคณะ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแบ่งเป็น 11 คณะ 1 วิทยาลัย จำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,544 คน (ข้อมูลจาก ฐานข้อมูลกองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ณ วันที่ 3 มีนาคม 2563)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากร ประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานในระดับคณะ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแบ่งเป็น 11 คณะ 1 วิทยาลัย โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane 1973: 725-729) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 และขนาดความคลาดเคลื่อน +/- 5% และ สัมประสิทธิ์ความผันแปรเท่ากับ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

ด้านพื้นที่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

- 1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 - 1.1.1 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร
 - 1.1.2 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ
 - 1.1.3 ปัจจัยด้านทรัพยากร
 - 1.1.4 ปัจจัยด้านบุคลากร
 - 1.1.5 ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร
 - 1.1.6 ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

2. ตัวแปรตาม (Independent Variables) ได้แก่

- 2.1 ประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 - 2.1.1 การวางแผน
 - 2.1.2 การดำเนินงานตามแผน
 - 2.1.3 การติดตามตรวจสอบ
 - 2.1.4 การนำผลการประเมินไปปรับปรุง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจของสถานศึกษาโดยบุคลากรเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง และเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษาทั้งผู้รับบริการโดยตรงและผู้รับบริการทางอ้อม

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการมีความรู้ความสามารถในการบริหารสามารถนิเทศติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สร้างสรรค์ผลงานอยู่เสมอใช้หลักเหตุผลในการบริหารงานสามารถประสานงานกับบุคคล หรือหน่วยงานต่างๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่า ความเป็นผู้นำขององค์กรจะมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางโครงสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้วยการเชื่อมโยงระหว่างความเป็นเลิศและพฤติกรรมทางจรรยาบรรณให้เกิดขึ้น

ปัจจัยด้านทรัพยากร หมายถึง องค์ประกอบและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารงานทางการศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยทำให้กิจกรรมต่างๆ สามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ปัจจัยด้านบุคลากร หมายถึง ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต โดยการตัดสินใจเกี่ยวกับบุคลากรนั้นควรมีการวิเคราะห์ที่อยู่บนพื้นฐานของกลยุทธ์องค์กรที่เป็นสิ่งกำหนดทิศทางที่องค์กรจะดำเนินไปให้ถึง ซึ่งจะเป็นผลให้กระบวนการกำหนดคุณลักษณะ และการคัดเลือกและจัดวางบุคลากรได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร หมายถึง การทำงานร่วมกันเป็นทีม การเปิดโอกาสยอมรับความคิดเห็นใหม่ๆ ของบุคลากร การสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงาน การเห็นคุณค่าของการประเมินเพื่อพัฒนา การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเกื้อกูลกัน การให้เกียรติซึ่งกันและกัน การเรียนรู้ร่วมกัน

ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) หมายถึง เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ฐานข้อมูลในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารและการเรียนการสอนการใช้ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีในการบริหารและการเรียนการสอน มีบุคลากรรับผิดชอบบำรุงรักษาเทคโนโลยี และพัฒนาระบบฐานข้อมูล

ประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดจากกระบวนการ สภาพการณ์และพัฒนาระบบคุณภาพของการประเมินผล การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยบุคลากรของสถานศึกษา หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนการจัดการเรียน

การสอนของครู การบริหารงานของผู้บริหารและการปฏิบัติงานของบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษาโดยใช้กระบวนการ PDCA ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

การวางแผน (Plan) ได้แก่ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี แผนการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา แผนการประเมินคุณภาพและแผนงบประมาณ ซึ่งจะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงานผู้รับผิดชอบงาน ระยะเวลาและทรัพยากรที่ต้องใช้โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านี้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกันก่อนเริ่มปีการศึกษา

การปฏิบัติตามแผน (Do) เป็นการดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตลอดปีการศึกษา ซึ่งในขณะดำเนินการต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา และผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรในการดำเนินงาน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ กำกับ ติดตามการทำงานทั้งระดับบุคลากรรายกลุ่ม รายหมวด และให้การนิเทศ

การตรวจสอบประเมินผล (Check) เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรหรือคณะเทียบเท่า และสถาบัน โดยการประเมินต้องจัดวางกรอบการประเมิน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือจัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน การตรวจสอบประเมินผลเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่แสดงว่าการดำเนินงานที่ผ่านมามีบรรลุเป้าหมายเพียงใด

การนำผลการประเมินปรับปรุงงาน (Act) เมื่อแต่ละฝ่ายประเมินผลสำเร็จแล้วจะส่งผลให้คณะกรรมการรับผิดชอบนำข้อมูล ข้อเสนอแนะ และผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในไปวิเคราะห์และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้บริหารและบุคลากร นำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศหรือการเขียนรายงานประเมินตนเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับทราบข้อมูลหรือหลักฐานที่แสดงได้ว่าได้เกิดผลลัพธ์หรือผลผลิตจากการที่ได้มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพ แล้วนำผลการประเมินมาพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพการศึกษา การวางแผนการดำเนินงานและจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
2. กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
3. ประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4. บริบทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายการประกันคุณภาพการศึกษา

นิติธร ปิลวาสน์ (2556) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติการหลักอย่างเป็นระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพ และมาตรฐานของดัชนีชี้วัดระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา

Lazar VLASCEANU et al (2007 : 74) รวบรวมความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า เป็นกระบวนการทั้งหมดในการประเมินคุณภาพ (การประเมิน ติดตาม การประกัน การรักษา และการพัฒนา) ของระบบสถาบัน หรือหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาที่กำลังดำเนินการ และทำอย่างต่อเนื่อง ระบบการประกันคุณภาพที่มีการบังคับใช้จะมุ่งเน้นความรับผิดชอบและการพัฒนา โดยมีการให้ข้อมูลและการตัดสินใจ (ไม่ใช่การตัดสิน) ผ่านกระบวนการที่ตกลงกันไว้และมีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ตามเกณฑ์ที่มีการสร้างขึ้นอย่างถาวร ระบบการประกันคุณภาพหลายๆ ระบบจะให้ความหมายแตกต่างกันระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ได้แก่ การที่สถาบันอุดมศึกษาทำการติดตามและพัฒนาคุณภาพของตนเอง) และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก (ได้แก่ การมีหน่วยงานระหว่างสถาบันหรือหน่วยงานที่ควบคุมสถาบันทำการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและหลักสูตร) กิจกรรมการประกันคุณภาพขึ้นอยู่กับกลไกของแต่ละสถาบันที่จำเป็นในการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ การจัดการด้านคุณภาพ การยกระดับคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ และการประเมินคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งในการประกันคุณภาพ

กล่าวโดยสรุป การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดกระบวนการต่างๆ ได้แก่ การควบคุม การตรวจสอบ การประเมิน การรักษาและการพัฒนาคุณภาพของระบบ สถาบัน หรือหลักสูตร เพื่อให้ผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถาน

ประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม มีความมั่นใจว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ มีทักษะ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรกำหนดและสังคมคาดหวัง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งสร้างประโยชน์ให้แก่ครอบครัวหรือชุมชนตามความเหมาะสม โดยการประกันคุณภาพการศึกษาจะต้องมีการบูรณาการร่วมมือกันระหว่างบุคลากรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสถาบันการศึกษา

ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การวิจัย 3) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว อีกทั้งยังมีปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้จำเป็นต้องมีการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษาจึงอย่างเร่งด่วน ได้แก่

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
- 2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันคุณภาพการศึกษา
- 3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
- 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
- 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
- 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ได้มีรายละเอียดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ได้กำหนดให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ต้องประกอบด้วย

1. การประเมินคุณภาพภายใน หมายถึง การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกำหนดสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งกระทำโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้น หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา

2. การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง กระบวนการติดตาม ตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคูณภาพการศึกษา และจัดทำรายงานการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะมาตรการเร่งรัดการพัฒนาคูณภาพการศึกษาภายใน

3. การพัฒนาคูณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง กระบวนการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา การจัดระบบและโครงสร้าง การวางแผน และการดำเนินงานตามแผน รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าการพัฒนาคูณภาพการศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานและมุ่งพัฒนาคุณภาพ การศึกษาทุกระดับ ต้องประกอบด้วย

1. การประเมินคุณภาพภายนอก หมายถึง การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือผู้ประเมินภายนอก

2. การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการติดตามตรวจสอบ ความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และจัดทำรายงานการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะมาตรการเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก จะต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและ หลักการ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม และโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้
3. สร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาของชาติ โดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย ซึ่งสถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน
4. ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของสถานศึกษา
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพ และพัฒนาการจัดการศึกษาของรัฐ เอกชน บุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถานประกอบการ
6. ความเป็นอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ เอกสิทธิ์ ปรชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษา

กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สถาบันตรวจสอบและประเมินการ ดำเนินงานตามระบบและกลไกที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อที่จะได้ทราบสภาพของสถาบัน และนำไป กำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังกล่าวนั้น จะต้องมีการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบไป ด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การเตรียมการ การดำเนินงาน และการรายงานโดยในแต่ละขั้นตอนมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเตรียมความพร้อมของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยการสร้างความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยขั้นตอนการเตรียมการมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- ♦ การเตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยต้องสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะจัดทำการศึกษาชี้แจงทำความเข้าใจโดยใช้บุคลากรในสถานศึกษา โดยบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมรับทราบความพร้อมกัน และต้องพัฒนาความรู้ทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้บุคลากรทุกคนเกิดความมั่นใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการในแต่ละปี ต่อมาเน้นเนื้อหาการกำหนดกรอบและแผนการประเมิน การสร้างเครื่องมือประเมิน และการรวบรวมข้อมูลในช่วงท้ายเน้นเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการประเมินและการเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง

- ♦ การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือสนับสนุนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม โดยการตั้งคณะกรรมการพิจารณาตามแผนภูมิโครงสร้างการบริหารซึ่งฝ่ายที่รับผิดชอบงานใด ควรเป็นกรรมการรับผิดชอบการพัฒนา และประเมินคุณภาพงานนั้น

2. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอนตามทฤษฎีวงจรมีการบริหารของ Deming (Deming Circle Wheel) ได้แก่ 1) การวางแผน (Plan) 2) การปฏิบัติตามแผน (Do) 3) การตรวจสอบ (Check) และ 4) การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (Act) สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานตามทฤษฎีวงจรมีการบริหารของ Deming ในบริบทของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีรายละเอียดดังนี้

- ♦ **การวางแผน (Plan)** ได้แก่ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี แผนการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา แผนการประเมินคุณภาพและแผนงบประมาณ ซึ่งจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายแนวทางการดำเนินงานผู้รับผิดชอบงาน ระยะเวลาและทรัพยากรที่ต้องใช้โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกันก่อนเริ่มปีการศึกษา

- ♦ **การปฏิบัติตามแผน (Do)** เป็นการดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตลอดปีการศึกษา ซึ่งในขณะที่ดำเนินการต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา และผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรในการดำเนินงาน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ กำกับ ติดตามการทำงานทั้งระดับบุคลากรรายกลุ่ม รายหมวด และให้การนิเทศ

♦ **การตรวจสอบประเมินผล (Check)** เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาในระดับหลักสูตรหรือคณะเทียบเท่า และสถาบัน โดยการประเมินต้องจัดวางกรอบการ ประเมิน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือจัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการ ตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน การตรวจสอบประเมินผลเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิด การพัฒนา เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่แสดงว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาบรรลุเป้าหมายเพียงใด

♦ **การนำผลการประเมินปรับปรุงงาน (Act)** เมื่อแต่ละฝ่ายประเมินผลสำเร็จแล้ว จะส่งผลให้คณะกรรมการรับผิดชอบนำข้อมูล ข้อเสนอแนะ และผลการประเมินของคณะกรรมการ ประเมินคุณภาพภายในไปวิเคราะห์และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการ ปฏิบัติงานของผู้บริหารและบุคลากร นำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ หรือการเขียนรายงานประเมินตนเอง

3. ขั้นการจัดทำรายงานการประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี เมื่อสถานศึกษา ดำเนินการประเมินผลภายในเสร็จแล้วจะจัดทำรายงาน โดยเริ่มจากรวบรวมผลการดำเนินงานและผล การประเมินมาวิเคราะห์จำแนกตามมาตรฐานการศึกษาและเขียนรายงาน

บทบาทของผู้บริหารต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ดุษฎา สลิวศ์ (2556: 79) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของนัก ประกันคุณภาพการศึกษา เนื่องจากการทำประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการประเมินความสำเร็จของ การพัฒนาคุณภาพการทำงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของทุกหน่วยงาน หากผู้บริหารเปิดใจยอมรับและให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาแล้ว ย่อมจะส่งผลให้ บุคลากรในหน่วยงานนั้นๆ ยอมรับการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเช่นเดียวกัน หากหน่วยงานใด ผู้บริหารไม่ยอมรับแล้ว จะส่งผลให้บุคลากรไม่กล้าทำหน้าที่อย่างเต็มที่ และงานด้านการประกัน คุณภาพศึกษาย่อมไม่ประสบความสำเร็จ

European University Association (2005: 2010) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหารในสถาบันการศึกษาในประกาศนโยบายเกี่ยวกับคุณภาพและการประกันคุณภาพใน ระดับอุดมศึกษาของยุโรปไว้ว่า ประกอบไปด้วย การสื่อสารถึงความต้องการและจัดกรอบแนวคิด เกี่ยวกับกระบวนการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยร่วมปรึกษากับประชาคมของสถาบัน ได้แก่ นักศึกษา บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน และนำผลที่ได้มาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ นอกเหนือไปจากนี้ ยังได้กล่าวถึงบทบาทของผู้นำระดับอาวุโสและความเป็นเลิศด้านคุณภาพว่า ผู้นำระดับอาวุโส (ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ และคณบดีของคณะต่างๆ) เป็นบุคคลที่ สำคัญอย่างมากในการพัฒนาให้เกิดวัฒนธรรมด้านคุณภาพ ตั้งแต่การริเริ่มแนะนำ การนำไปใช้ และ การทำให้วัฒนธรรมดังกล่าวฝังรากลึกลงในองค์กร ผู้นำองค์กรจะต้องลงความเห็นร่วมกันเกี่ยวกับ กรอบแนวคิดด้านคุณภาพ โครงสร้าง และกระบวนการต่างๆ โดยร่วมมือกับบุคลากรทั้งองค์กร ผู้นำ

องค์กรมีอำนาจในการรวมผลการตรวจสอบคุณภาพในเพื่อเป็นข้อมูลสะท้อนกลับไปยังการวางแผนกลยุทธ์ของสถาบันเพื่อให้เกิดผลกระทบในระยะยาว นอกเหนือไปจากนี้ ผู้นำระดับอาวุโสขององค์กรจะต้องมีความรับผิดชอบ มีความสามารถและให้ความรู้แก่ผู้อื่นได้ โดยมีแนวปฏิบัติที่ดีที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน และมีส่วนร่วมกับประชาคมของสถาบันในการอภิปรายเกี่ยวกับกลยุทธ์เพื่อให้เกิดการปฏิบัติจริง

นอกเหนือไปจากนี้ บางเครือข่ายของมหาวิทยาลัยในยุโรปดังกล่าวถึงความต้องการให้รองอธิการบดีหรือคณบดีรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ เช่น การบริการด้านการสนับสนุนนักศึกษา การบริหารจัดการงานวิจัย เป็นต้น หรือบุคลากรอาวุโสในการประสานงานที่เกี่ยวกับกระบวนการด้านคุณภาพ ตัวอย่างความรับผิดชอบของ “ผู้จัดการด้านคุณภาพ” มีดังนี้

- 1) สร้าง “เครือข่ายคุณภาพ” ภายในองค์กร ซึ่งประกอบไปด้วยบุคลากรจากหลากหลายแผนกและทุกระดับชั้นเพื่อพัฒนาวิธีการทำงานและให้ทุกคนมีส่วนร่วม
- 2) สื่อสาร เพื่อยกระดับการสื่อสารระหว่างหน่วยงานๆ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี
- 3) สร้างการเรียนรู้ โดยพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพผ่านกระบวนการเรียนรู้บนพื้นฐานสามขั้นตอน ได้แก่ การเรียนรู้ การนำไปใช้ และการเผยแพร่
- 4) สร้างการตระหนักรู้ เพื่อทุกคนรู้สึกมีส่วนร่วม จึงจำเป็นต้องยกย่องชมเชยทักษะความรู้บางประการของพนักงานและส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดทักษะความรู้ดังกล่าวไปให้ผู้อื่น
- 5) สร้างจินตนาการ สนับสนุนให้มีแนวความคิดที่เป็นนวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพในการประชุม โดยให้มีการอภิปรายแบบเปิดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์
- 6) วัดผล เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อหาวิธีการในการพัฒนาด้านคุณภาพ โดยการวัดผลนั้นอาจทำได้จากบุคลากรภายในและภายนอกสถาบัน
- 7) ประกันคุณภาพ ระบบการประกันคุณภาพจะช่วยให้สถาบันเข้าใจกระบวนการของตนเองและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาต่างๆ
- 8) วิเคราะห์ ในแต่ละปีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องเขียนการทบทวนกิจกรรมโดยรวมตัวชี้วัดประสิทธิภาพและแผนปฏิบัติการ ซึ่งจะได้รับการตรวจสอบโดยคณะกรรมการวางแผน
- 9) ตรวจสอบ แผนปฏิบัติการจะได้รับการตรวจสอบเป็นประจำทุกปีโดยผู้จัดการด้านคุณภาพและผู้อำนวยการโดยกระบวนการดังกล่าวจะได้รับการควบคุม ผลลัพธ์จะได้รับการตรวจสอบ และจะทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากความแตกต่าง

10) เปรียบเทียบ การเปรียบเทียบจะช่วยให้สถาบันทราบถึงตำแหน่งของตน เปรียบเทียบกับคู่แข่ง และจะทำให้มองเห็นมุมมองจากภายนอกเพื่อพัฒนากระบวนการภายในเพื่อให้เกิดความทันสมัย

Juan Vina Salas (2014) ซึ่งเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัย Lleida ของประเทศสเปนได้กล่าวถึงบทบาทและความท้าทายของอธิการบดีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา โดยอธิการบดีเผชิญหน้ากับความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องการประกันคุณภาพของบุคลากร ความต้องการทรัพยากรมากขึ้น และความต้องการมาตรฐานและคู่มือของกลุ่มประเทศยุโรป ดังนี้

- 1) พนักงานมองว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นภาระงานที่เพิ่มขึ้นโดยต้องใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น
- 2) การประกันคุณภาพเป็นการวางกฎเกณฑ์ใหม่จากทางภาครัฐ ที่ส่งผลให้ภาระงานเพิ่มมากขึ้นแต่มีผลกระทบทางบวกเพียงเล็กน้อยต่องานที่ทำประจำ
- 3) สำนักงานอธิการบดีได้วางข้อกำหนดต่างๆ เนื่องจากไม่ไว้วางใจพนักงานของตน และต้องการสร้างการตลาดให้กับมหาวิทยาลัย
- 4) มีความต้องการงานอื่นที่สามารถช่วยพัฒนาคุณภาพในการสอน การวิจัย และการให้บริการด้านสุขภาพ
- 5) มีความต้องการในด้านความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการสร้างความร่วมมือและความช่วยเหลือภายในสังคม

จากความท้าทายดังกล่าวที่เกิดขึ้น สำนักงานอธิการบดีจึงต้องมีบทบาทในการให้ข้อมูลและการศึกษาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนรู้ตลอดชีวิตในมุมมองของบุคลากรทุกฝ่าย ทั้งในด้านเทคนิค ด้านการเรียนการสอน การพัฒนาตนเอง การวิจัย การบริหารจัดการ และกระบวนการใดๆ ที่เกี่ยวกับบุคลากรและนักศึกษา เพื่อให้พนักงานมีมุมมองต่อการประเมินด้านการประกันคุณภาพว่าเป็น “กระบวนการที่น่าพึงพอใจ” โดยผู้บริหารต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดเหตุการณ์ต่อไปนี้

- 1) กระบวนการทางราชการที่เพิ่มมากขึ้น
- 2) สร้างมุมมองของงานประกันเป็น “การสอบสวนจากตำรวจ”
- 3) ทำให้งานเพิ่มมากขึ้น
- 4) มีผลกระทบต่องานเพียงเล็กน้อย
- 5) ไม่ยอมรับว่าเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนา
- 6) ไม่รวมเข้ากับงานประจำของบุคลากร

กล่าวโดยสรุป ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างมากในการประกันคุณภาพการศึกษา หากผู้บริหารเปิดใจยอมรับและให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาแล้ว ย่อมจะส่งผลให้บุคลากรให้หน่วยงานนั้นๆ ยอมรับการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเช่นเดียวกัน โดยผู้บริหารมีหน้าที่ตั้งแต่ริเริ่มการประกันคุณภาพการส่งเสริมให้เกิดการนำไปใช้ภายใน

องค์กร และผลักดันให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพให้ฝังรากลึกลงไปในองค์กร ปัจจุบันผู้บริหารสถาบันการศึกษาอาจพบกับความท้าทายต่างๆ เช่น ทิศนคติของบุคลากรที่มีต่อการประกันคุณภาพ จำเป็นต้องมีทรัพยากรอื่นๆ ที่ช่วยพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบัน เป็นต้น ดังนั้น ผู้บริหารต้องระมัดระวังไม่ให้บุคลากรของสถาบันเกิดทัศนคติในแง่ลบต่อการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาให้เกิดคุณภาพในสถาบันต่อไป

บทบาทของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณภาพการศึกษา ในสถาบันสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2554: 37) กล่าวถึงบทบาทของครูต่อการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้

- 1) มีการเตรียมความพร้อมของตนเอง โดยทำการศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการวิธีการ ขั้นตอนในการประเมินผลภายใน รวมทั้งพยายามสร้างเจตคติที่ดีต่อการประเมินภายใน
- 2) ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการให้ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปที่คณะกรรมการประเมินผลภายในต้องการ
- 3) ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของการประเมินผลภายใน เช่น เข้าร่วมพิจารณาจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน ด้านการประเมินผลภายในสถานศึกษา ร่วมกันพิจารณาจัดสร้างเครื่องมือ ในการจัดเก็บข้อมูล ลักษณะต่างๆ ในกระบวนการประเมินผลภายในร่วมกันทำการสำรวจเก็บข้อมูลที่คณะกรรมการสำรวจ ร่วมกันทำการวิเคราะห์ข้อมูล (หากมีความรู้ด้านการวิเคราะห์) ร่วมกันสรุปผลการประเมิน เป็นต้น
- 4) ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินด้านต่างๆ ของสถานศึกษาเอง และร่วมกันกำหนดเกณฑ์การตัดสินมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในด้านต่างๆ
- 5) ปฏิบัติหน้าที่หลักหรือหน้าที่ประจำที่รับผิดชอบอย่างมีระบบ ตามกระบวนการ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา เช่น ในหน้าที่การสอนต้องมีการพัฒนาหลักสูตร และแผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ จัดเตรียมเนื้อหาสาระที่ถูกต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอน จัดทำสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพตรงตามจุดประสงค์การเรียนการสอน จัดกิจกรรม วิธีการเรียนรู้ที่สร้างให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาความรู้สร้างความรู้ด้วยตนเองเลือกวิธีการประเมินผลการเรียนหลากหลายและเหมาะสมรวบรวมผลสรุปผล ประเมินการเรียนการสอน พฤติกรรมของผู้เรียน นำผลการประเมินปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

ประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ความหมายของประสิทธิผลในการดำเนินงาน

นภตล ไชยบาล (2553) ได้ศึกษาถึงแนวทางเสริมสร้างหรือพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน เป็นการศึกษาถึงความต้องการของมนุษย์ คานิยมของมนุษย์ บุคลิกภาพของมนุษย์ซึ่งจะสัมพันธ์กับการทำงานในองค์กร วัฒนธรรมในการทำงาน ตลอดจนการตั้งเป้าหมายของชีวิตและการทำงานให้รู้จักสำรวจความรู้สึก ปัญหา อุปสรรค และวิธีการพิชิตอุปสรรคในการทำงานการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานเพื่อการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง อันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานนั่นเอง

เฉลิม สุขเจริญ (2557) ให้นิยามคำว่า ประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน หมายถึง การบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างสมดุล คือ ประหยัดเงิน ประหยัดเวลา ใช้คนให้เหมาะสมกับงาน ใช้วัสดุอุปกรณ์ให้คุ้มค่าด้วยวิธีการที่เหมาะสม ทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในการทำงาน อันเป็นผลทำให้องค์การได้รับประโยชน์สูงสุด บรรลุเป้าหมายขององค์การซึ่งก็คือการเกิดประสิทธิผล และประสิทธิผลจึงเป็นตัวบ่งชี้ถึงแนวทางเสริมสร้างหรือพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน ประสิทธิผลยังหมายถึงการที่แต่ละบุคคลในองค์การเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับความยุติธรรมในด้านต่างๆ ภายในองค์การ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นก็ได้นำศักยภาพของตนอย่างเต็มความสามารถในการที่จะร่วมมือเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายความสำเร็จขององค์การนั้น ๆ

สิทธิรินทร์ วงษ์อ่อน (2557) กล่าวว่า ประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน คือ ผลสำเร็จอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามโครงการ หรือแผนงานนั้นตามวัตถุประสงค์ขององค์การที่ได้ตั้งไว้ได้คาดหวังไว้ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นแล้วตัวเราคิดหรือวางแผนที่จะประกอบกิจการใดแล้วสามารถทำกิจการนั้นให้สำเร็จได้ตามที่คิดหรือวางไว้ เรียกว่า การทำงานมีประสิทธิภาพ

Georgopoulos and Tannenbaum (1957 อ้างถึงใน สมหมาย เทียนสมใจ, 2556, หน้า 26) ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การ คือ 1) เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การ 2) เครื่องมือหรือหนทาง ซึ่งใช้ในการรักษาความเป็นองค์การและเป้าหมาย เป้าหมายสำคัญต่างๆ ไปขององค์การมีดังนี้ 1) ผลผลิตสูง สามารถบรรลุถึงจุดหมายที่องค์การได้ตั้งไว้ทั้งปริมาณและคุณภาพ 2) ความสามารถที่จะปรับตัวเข้าได้กับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกองค์การโดยไม่เสียความมั่นคง 3) การรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรทั้งมนุษย์และวัสดุอุปกรณ์

Harmon and Mayer (1986, p. 40) ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การเน้นเรื่องของการทำงานให้ประสบผลสำเร็จและงานนั้นต้องสามารถทำให้องค์การบรรลุถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ

Gibson (2000, p. 55) อธิบายถึงประสิทธิผล (Effectiveness) ว่ามี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร ซึ่งในแต่ละระดับจะมีปัจจัยที่เป็นเหตุผลแตกต่างกันดังนี้ คือ

1. **ประสิทธิผลระดับบุคคล (Individual effectiveness)** เน้นผลการปฏิบัติงานของเฉพาะบุคคลที่ทำงานตามตำแหน่งและหน้าที่ในองค์กร การประเมินประสิทธิผลระดับบุคคลใช้กระบวนการประเมินผลงานเพื่อพิจารณาเลื่อนเงินเดือน ขึ้นค่าตอบแทนหรือให้รางวัลปัจจัยที่เป็นเหตุให้เกิดประสิทธิผลระดับบุคคล ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills)

2. **ประสิทธิผลระดับกลุ่ม (Group effectiveness)** เป็นภาพรวมกลุ่มของบุคคลที่เป็นสมาชิกในองค์กรที่ทำงานตามตำแหน่งและหน้าที่ในองค์กร เป็นปัจจัยที่เป็นเหตุให้เกิดประสิทธิผลระดับกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง (Structure) ภาวะผู้นำ (Leadership) สถานภาพ (Status) ความสามัคคี (Cohesiveness) บทบาท (Roles) และบรรทัดฐาน (Norms)

3. **ประสิทธิผลระดับองค์กร (Organization effectiveness)** เป็นภาพรวมรวมของประสิทธิผลระดับบุคคลและระดับกลุ่ม เป็นปัจจัยที่เป็นเหตุให้เกิดประสิทธิผลระดับองค์กร ได้แก่ กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้าง (Structure) สภาพแวดล้อม (Environment) วัฒนธรรม (Culture) กระบวนการต่าง ๆ (Process) และเทคโนโลยี (Technology) โดยทั้ง 3 ระดับ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยประสิทธิผลองค์กรขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของบุคคลและกลุ่ม

Moorhead & Griffin (2001) ให้ความหมายประสิทธิผลว่า ประสิทธิผลที่สูงจะอยู่ที่ความหลากหลายของผลลัพธ์ของบุคคล ผลลัพธ์กลุ่ม และผลลัพธ์ขององค์การ ซึ่งบางครั้งความแตกต่างของประเภทก็จะทำให้ผลลัพธ์ขององค์การแตกต่างกัน ซึ่งในแต่ละผลลัพธ์ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญของประสิทธิผลขององค์การ

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน หมายถึง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลที่เป็นสมาชิกในองค์กรที่มีความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ เช่น วัฒนธรรมในการทำงาน การตั้งเป้าหมายของชีวิตและการทำงาน การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน ความสามารถที่จะปรับตัวเข้าได้กับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกองค์กรโดยไม่เสียความมั่นคง การบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างสมดุล ทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในการทำงาน อันเป็นผลทำให้องค์การได้รับประโยชน์สูงสุด บรรลุเป้าหมายขององค์การ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์การนั้นๆ โดยมุ่งไปสู่ความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนขององค์การ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน

สำหรับแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรนั้น นักทฤษฎีองค์กรต่างมีความเห็นว่า ประสิทธิผลขององค์กรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาองค์กรเพราะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงระดับหรือขอบเขตของความสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งการที่องค์กรจะมีประสิทธิผลได้นั้นเกิดจากปัจจัยหลายประการ เช่น ลักษณะส่วนบุคคลของคนในองค์กร ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร สภาพแวดล้อมในการทำงาน ตัวแบบการปฏิบัติการขององค์กร ความยืดหยุ่นขององค์กร

(Flexibility) และความผูกพันต่อองค์กร (Organizational Commitment) (Chien, 2004) อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาในเรื่องประสิทธิผลขององค์กรค่อนข้างมีความหลากหลายและแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น

Steers (1977 b, pp. 7 - 8) ได้เสนอองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กร ซึ่งแยกตามลักษณะไว้ 4 ประการ คือ

1. ลักษณะขององค์กร (Organizational characteristics)

1.1 โครงสร้าง หมายถึง การแบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้าน กฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร ขนาดขององค์กร และช่วงการบังคับบัญชา

1.2 เทคโนโลยี หมายถึง เครื่องมือ หรือวิธีการซึ่งองค์กรใช้ในการแปรสภาพตัวป้อนออกไปเป็นผลผลิต ได้แก่ เครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต กระบวนการ และวิธีการผลิต

2. ลักษณะของสภาพแวดล้อม (Environmental characteristics)

2.1 สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

2.2 สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ บรรยากาศขององค์กร เช่น นโยบายการบริหารงานบุคคล รูปแบบการปกครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่าง สมาชิกในองค์กร

3. ลักษณะของพนักงาน ได้แก่ ความผูกพันที่มีต่อองค์กร และผลการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กร

4. นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายขององค์กร ภาวะผู้นำ การสร้างสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน รวมถึงการปรับตัวขององค์กร และการริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่

Parhizgari and Gilbert (2004, pp. 221 - 229) ศึกษาถึงความมีประสิทธิผลขององค์กรโดยทำการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานในองค์กรภาคเอกชน พบว่า องค์ประกอบสำคัญของความมีประสิทธิผลขององค์กร ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ ความสำคัญของวิสัยทัศน์ (Importance of the mission) นโยบายที่สนับสนุนคนในองค์กร (Supportive policies toward the work force) การออกแบบองค์กรที่เหมาะสม (Appropriateness of organizational design) สภาพการทำงาน (Working conditions) ค่าจ้างและผลตอบแทน (Pay and benefits) การบังคับบัญชาที่ดี (Positive supervisory practice) ความซื่อสัตย์ต่อองค์กร (Work force loyalty) การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ (Operational efficacy) และพฤติกรรมการให้ความสำคัญต่อลูกค้าเป็นสำคัญ (Customer oriented behavior)

Jamrog & Overholt (2005, pp. 11 - 12) นำเสนอแนวคิดตัวแบบของประสิทธิผลขององค์กร ที่พัฒนาโดยทีมงานของ HRI - Human Resource Institute ซึ่งทำการพัฒนาเครื่องมือการวัดประสิทธิผลขององค์กรที่เรียกว่า Organizational Capabilities Index ทำให้้องค์กรรู้ว่าควรจัดวางองค์กรอย่างไร โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 5 องค์ประกอบหลักที่มีส่วนสำคัญ ในการจัดวางองค์กรเพื่อบรรลุประสิทธิผลสูงสุด ได้แก่ การจัดวางกลยุทธ์ การเน้นที่ลูกค้าเป็นหลัก ภาวะผู้นำ การจัดวางด้านผลการปฏิบัติงาน และการจัดวางด้านวัฒนธรรม

ธนวิน ทองแพง (2549, หน้า181) ที่ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กร ได้แก่คุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารวัฒนธรรมองค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศ พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร ความพึงพอใจในงานของบุคลากร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้บริหาร และบรรยากาศขององค์กร

บัณฑิต ผังนิรันดร์ (2550, หน้า 1) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์กรไว้ว่า ตัวบ่งชี้ที่จะบ่งบอกถึงการเป็นองค์กรที่มีประสิทธิผลคือ ต้องเป็นองค์กรที่มีโครงสร้างและมีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และเป็นผู้นำ มีกระบวนการปฏิบัติงานและการบริหารที่ชัดเจน มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เอื้ออำนวย บุคลากรในองค์กรมีแรงจูงใจและความพึงพอใจในงาน และหรือรู้สึกยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร เป็นต้น

รุจิราพรรณ คงช่วย (2556, หน้า 54) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์กร ความพึงพอใจในงาน เทคโนโลยีสารสนเทศ และบรรยากาศขององค์กร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้

จากแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรนั้น มีได้หลายปัจจัย ขึ้นอยู่กับเป้าหมายและวัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์กรนั้นๆ ทั้งนี้ ปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิผลองค์กรของทุกองค์กร ควรประกอบด้วย

- 1) การนำองค์กร ผู้บริหารจะต้องมี ภาวะผู้นำกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน มีวิสัยทัศน์
- 2) การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์และกำหนดยุทธศาสตร์ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติการติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง
- 3) การมุ่งเน้นผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร
- 4) การจัดการความรู้และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 5) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลและสร้างบรรยากาศในการทำงาน
- 6) การจัดการกระบวนการ โดยออกแบบและกำหนดกระบวนการสร้างคุณค่าและกระบวนการสนับสนุนที่ชัดเจน
- 7) หลักธรรมาภิบาลและการกำกับดูแลตนเองที่ดี และ
- 8) วัฒนธรรมองค์กร

บริบทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา และดำเนินงานการประกันคุณภาพ ตลอดจนมีการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 โดยได้จัดตั้งสำนักประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการส่งเสริม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในระดับคณะวิชาและมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แผนปฏิบัติการ 3 ปี 2563 – 2565 ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนาสู่การปฏิบัติ โดยมีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การเชื่อมโยงจากยุทธศาสตร์สู่การจัดทำโครงการและงบประมาณ และการถ่ายทอดเป้าประสงค์และตัวชี้วัดจากระดับหน่วยงานสู่รายบุคคล โดยได้มีการประชุมบุคลากรเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (SWOT) ทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2557 – 2560 ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงภารกิจ และความรับผิดชอบร่วมกันของบุคลากรทุกคนในการพัฒนาหน่วยงาน ให้เกิดประสิทธิภาพและตอบสนองต่อแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

องค์กรหลักในการขับเคลื่อนและยกระดับการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยเชิงนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อรังสรรค์คุณค่าสู่สังคมและประเทศ

2. พันธกิจ (Mission)

2.1 ส่งเสริมการนำระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

2.2 กำกับ ตรวจสอบ ประเมินผล และวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ทั้งภายในและภายนอก

2.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ/นวัตกรรมเพื่อรองรับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

2.4 บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. ค่านิยมองค์กร (Core Value)

- 3.1 R (Right) ยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- 3.2 M (Mastery) รู้ คิด ทำ แบบมืออาชีพ
- 3.3 U (Universal Standard) มีความเป็นสากล
- 3.4 T (Trust & Team) ต่อยอดเทคโนโลยี
- 3.5 T (Trust & Team) เชื่อมมั่นในทีม

4. วัฒนธรรมองค์กร (Organization Working Culture)

1. มุ่งเน้นตรงเวลา
2. จิตอาสาคือชีวิต
3. รู้คิดอย่างสร้างสรรค์
4. ก้าวทันโลกทัศน์
5. ซื่อสัตย์และรับผิดชอบ

5. ตารางความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue) เป้าประสงค์ (Objectives) ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results - KR) กลยุทธ์ (Strategy) ตัวชี้วัดกลยุทธ์ (Key Performance Indicator - KPI) โครงการ/กิจกรรม

กรอบการติดตามประเมินผล ยึดหลักการตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ด้วยการสนับสนุนให้ใช้กลไกการบริหารงานของทุกหน่วยที่เกี่ยวข้อง ให้มีบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลและรับผิดชอบต่อติดตามการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และกลวิธี/มาตรการ ที่ตนรับผิดชอบโดยมีกรอบการติดตามประเมินผลสำเร็จ 3 ระดับ ได้แก่

ระดับผลผลิต ประเมินผลสำเร็จของประเด็นการพัฒนาที่เป็นเงื่อนไขความสำเร็จของแผนปฏิบัติราชการ 3 ปี พ.ศ. 2563 – 2565

ระดับผลลัพธ์ ประเมินผลประโยชน์ที่ได้จากผลผลิตตามเป้าประสงค์/เป้าหมายประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ระดับผลกระทบ ประเมินผลกระทบที่ได้มาจากผลลัพธ์ต่อผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders audit)

ระยะเวลาการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2561 – 2564 เป็นกลไกสำคัญเพื่อควบคุมการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ และก่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยดำเนินการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งกำหนดกรอบแนวทางการติดตามผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานปีละ 4 ครั้ง ตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

- ครั้งที่ 1 รอบ 3 เดือน ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม – 30 ธันวาคม
- ครั้งที่ 2 รอบ 6 เดือน ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม – 31 มีนาคม
- ครั้งที่ 3 รอบ 9 เดือน ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม – 30 มิถุนายน
- ครั้งที่ 4 รอบ 12 เดือน ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม – 30 กันยายน

โดยนำเสนอความก้าวหน้าของผลการดำเนินงานและการจัดทำรายงานผลสำเร็จของการดำเนินงานและการจัดทำรายงานผลสำเร็จของการดำเนินงานในรอบปีงบประมาณ

แนวทางการบริหารความเสี่ยงและการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเพื่อทบทวนกลยุทธ์ ได้ดำเนินการตามการบริหารยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยได้นำแนวคิดการบริหารความเสี่ยงมาใช้ โดยจะมีการตั้งคณะทำงานฯ ที่เกี่ยวข้องขึ้นมารับผิดชอบ เพื่อระบุความเสี่ยง/ปัจจัยเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ทั้งความเสี่ยงจากภายในองค์กรเองหรือความเสี่ยงจากภายนอกองค์กร ซึ่งคณะทำงาน จะทำการวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยประเมินว่าความเสี่ยงที่ได้กำหนดขึ้นมานั้นมีระดับความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด และนำมาจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง จากนั้นจะกำหนดแนวทาง

เพื่อรองรับ/ป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้น จากนั้นจะดำเนินการรายงานและประเมินผลเป็นระยะ ซึ่งถ้ามีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์กระทรวง และ/หรือข้อกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยฯ อาจจะมีการมอบหมายให้คณะกรรมการ/คณะทำงานที่ทำหน้าที่ทบทวนยุทธศาสตร์พิจารณาว่าจะส่งให้ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยฯ รวมถึงแนวทางการดำเนินงาน และค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดของมหาวิทยาลัยฯ ต้องปรับเปลี่ยนไปด้วยหรือไม่ หรืออาจนำเรื่องการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เข้าสู่ที่ประชุมผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาโดยตรง และหากมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์หรือแนวทางใดๆ ขึ้น ก็จะต้องอนุมัติการเปลี่ยนแปลงต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ ทุกระดับทราบถึงแนวทางที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580 ให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันอันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันสู่เป้าหมาย ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ มีหลักสำคัญ 6 ข้อ ถ้ายทอดจากวิสัยทัศน์ ดังนี้

1. **ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง** รักษาความสงบภายในประเทศ พัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ บูรณาการความร่วมมือกับต่างประเทศ และปกป้องผลประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ
2. **ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** พัฒนาภาคการผลิตและบริการ พัฒนาผู้ประกอบการ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
3. **ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพมนุษย์** ปฏิรูปการเรียนรู้พัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต คนไทยที่มีคุณธรรม มีวินัย เคารพกฎหมาย มีทักษะในศตวรรษที่ 21 สร้างสุขภาวะที่ดีและความอยู่ดีมีสุข
4. **ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม** สร้างความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางสังคม และความเสมอภาค
5. **ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ วางระบบการจัดการน้ำอย่างบูรณาการ พัฒนาพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. **ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ** ระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ พัฒนาข้าราชการมืออาชีพต่อต้านการทุจริต ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบให้มีความชัดเจน ทันสมัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชัยรัตน์ ต.เจริญ, จินตนา จันท์เจริญ, เณนิศา สุวรรณจินดา, และวีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของวิทยาลัย เชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ของวิทยาลัยเชียงราย 2) ระดับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของวิทยาลัยเชียงราย และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ วิทยาลัยเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ของวิทยาลัยเชียงราย ในภาพรวมระดับปัจจัยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านลักษณะผู้บริหาร ระดับการดำเนินงานประกัน คุณภาพ การศึกษาภายใน ของวิทยาลัยเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการตรวจสอบประเมินผลและ 3) ปัจจัยที่ส่งผล ต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของวิทยาลัยเชียงราย คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านลักษณะวัฒนธรรมองค์กร และด้านลักษณะทรัพยากรส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของวิทยาลัยเชียงราย โดยภาพรวม อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในการทำนายเท่ากับ 0.873 มีประสิทธิภาพการทำนาย ร้อยละ 76.3 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย 0.36

ศศิญา นามสมเกล้า (2560) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ระดับสถาบัน) นี้มี วัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยองค์การของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ระดับสถาบัน) (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัย องค์การกับความสำเร็จของการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี (ระดับสถาบัน) (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ระดับสถาบัน) ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัจจัยองค์การของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ระดับสถาบัน) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) ปัจจัยองค์การมี ความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ระดับสถาบัน) ในทางบวกระดับสูง ($r = 0.922$) อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ 0.01 (3) ปัจจัยองค์การด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ระดับสถาบัน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์, ศุภชัย จันท์งาม และวิมลมาศ รัตน์ะ (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัย ราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชาและ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา ประชากร ได้แก่

ผู้บริหาร และคณาจารย์ ใน 6 คณะวิชา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 105 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยปัจจัย 12 ด้าน โดยเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ สมการถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษายภายใน ระดับคณะวิชา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21) และพบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพในระดับคณะวิชาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด

ชลธิชา ระลึก (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานประกัน

คุณภาพการศึกษาภายใน : กรณีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรเห็นว่าการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ประกอบด้วย ด้านลักษณะผู้บริหาร ด้านการบริหารจัดการ ด้านลักษณะบุคลากร ด้านวัฒนธรรมองค์กร

พัฒนพล แก้วยม (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินงาน

ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่บูรณาการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของ สกอ. การประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี และระบบบริหารคุณภาพมาตรฐานขั้นตอนการปฏิบัติงาน (SOP) ที่สอดคล้องต่อวิสัยทัศน์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย มีกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจากการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและบุคลากรผ่านการดำเนินงานประจำและงานโครงการของคณะวิชาและหน่วยงาน สนับสนุน มีหน่วยงานเฉพาะที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาใช้การจัดการความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจการประกันคุณภาพ ใช้ระบบสารสนเทศในการติดตามผลการดำเนินงานประกันคุณภาพ โดยนำระบบ CHE QA Online ของ สกอ. มาใช้งานในฐานะข้อมูลของมหาวิทยาลัย นำผลการตรวจ ประเมินมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน และสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพด้วยการมอบ รางวัลคุณภาพในระดับมหาวิทยาลัย สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายในเรียงลำดับความสัมพันธ์ ดังนี้ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร ด้าน วัฒนธรรมคุณภาพของหน่วยงาน และ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ส่วนประเภทหน่วยงาน ขนาดของ หน่วยงาน และประสบการณ์ในการบริหารไม่มีความสัมพันธ์ และข้อเสนอแนะการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน มีดังนี้ ผู้บริหารทุกระดับควรเพิ่มความสำคัญในการบริหารงานประกัน

คุณภาพการศึกษา เน้นการดำเนินงานจากความร่วมมือของทุกฝ่าย มหาวิทยาลัยควรเพิ่มการพัฒนา ความรู้ความเข้าใจระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย และความรู้ด้านเกณฑ์การ ประเมินให้บุคลากรในทุกระดับอย่างถ่วงถึง บูรณาการกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กับระบบต่างๆ ได้แก่ SOP สกอ. สมศ. แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัยให้ เป็นกลไกเดียวกัน เพิ่มระบบข้อมูลสารสนเทศที่เอื้ออำนวยระบบคุณภาพต่างๆ และสร้างวัฒนธรรม คุณภาพและค่านิยมคุณภาพแก่บุคลากรทุกระดับ

พัฒนาผล แก้วยม และสิริพร เรื่องสุรัศน์ (2556) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง และ เปรียบเทียบความคิดเห็นและทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับการนำระบบบริหารคุณภาพมาใช้ในการ ประกันคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ได้รับความ ร่วมมือจากผู้ร่วมงานในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาสม่ำเสมอ เคยได้รับการฝึกอบรม/ถ่ายทอด ความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ ส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรม/ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านประกันคุณภาพการศึกษาจาก มหาวิทยาลัย บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้าน การมีส่วนร่วมและทัศนคติของบุคลากร และด้านการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน มีค่าเฉลี่ยที่ ระดับมากทั้งสามด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจจะเป็นผลจากการที่มหาวิทยาลัยมี นโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน ผู้บริหารมีความตระหนักถึงความสำคัญของการ ประกันคุณภาพการศึกษา เข้าใจถึงตัวบ่งชี้ที่แต่ละบุคคลจะต้องทำและร่วมกันรับผิดชอบ

วาสนา สะอาด, ชิตชัย เลิศศิริวัฒนวงศ์, กมลวรรณ จันทป, กรรณิการ์พร กุลบุญญา และ ทศนีย์ หนองกก (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทราบถึงสภาพ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผล ต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย และ 3) เพื่อนำข้อมูลที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายมาเสนอแนะแนวทางในการพิจารณาดำเนินการพัฒนาให้เกิด ประสิทธิภาพตามเกณฑ์การประเมิน ผลการศึกษารายงานพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมากทุกปัจจัย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัจจัยด้านผู้บริหารและนโยบายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.734 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการและปัจจัยด้านบุคลากรมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.612 ปัจจัยด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.722 และปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.666 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาตามระบบและกลไก PDCA ในภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลวิเคราะห์สัมประ

สิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวกับตัวแปรตามทั้ง 4 ตัวพบว่าทุกคู่ที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในภาพรวมตัวแปรด้านปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการวิจัยพบว่าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปร ร่วมทำนายระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในได้ประมาณร้อยละ 76.2 เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายตัวแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ผู้บริหารและนโยบาย การบริหารจัดการ และทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน

มัสดี แวดราแม, โชติกา ภาษีผล และศิริชัย กาญจนวาสิ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายใน ที่บูรณาการกับงานปกติ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายในที่บูรณาการกับงานปกติได้แก่ปัจจัยด้านบริบทของสถานศึกษา ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านคุณลักษณะของบุคลากร ปัจจัยด้านระบบฐานข้อมูล และปัจจัยด้านการสื่อสารภายในองค์กร โดยพบว่าการประกันคุณภาพภายในที่บูรณาการกับงานปกตินั้นได้รับอิทธิพลทางตรงจากระบบฐานข้อมูลมีค่าอิทธิพลสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.63 รองลงมาคือได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากปัจจัยด้านผู้บริหารและการสื่อสารองค์กรโดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.54 และ 0.44 ตามลำดับ

กัญญชิสรา กานต์เนติพงศ์ (2555) ได้ศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2) ศึกษาปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และ (3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผลการศึกษาพบว่า (1) การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการ และด้านการรายงานการประเมินตนเอง (2) ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์วิทย์พัฒนา ในด้านการเตรียมการ พบว่า บุคลากรบางส่วนไม่ให้ความสำคัญกับการรับฟังการชี้แจงแนวทางการดำเนินงานก่อนลงมือปฏิบัติ บุคลากรไม่ได้รับการพัฒนาฝึกอบรมทักษะ และขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินการ พบว่า บุคลากรไม่มีส่วนร่วมและไม่ให้ความร่วมมือในการวางแผนการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ใช้ยังไม่เพียงพอ ด้านการรายงานการประเมินตนเอง พบว่า การรวบรวมเอกสาร และหลักฐานการอ้างอิงมีความล่าช้าและไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และ (3) แนวทางในการพัฒนาเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์วิทย์พัฒนา ควรมีการดำเนินการโดย จัดการประชุมชี้แจงให้บุคลากรได้รับความรู้ความเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ สนับสนุนให้บุคลากรได้รับพัฒนาฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง กำกับ ติดตามการดำเนินงานและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด เน้นบริหารงานแบบการมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้บุคลากรเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการตรวจสอบการประเมินผลและการนำ

ผลประเมินมาปรับปรุงพัฒนางาน และสนับสนุนให้บุคลากรมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

จินตนา เทียมทิพร และคณะ (2555) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ เป็นการวิจัยเพื่อทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ความคิดเห็นในระดับมาก คือ ปัจจัยลักษณะผู้บริหาร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ นอกนั้นมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะบุคลากร ปัจจัยด้านลักษณะ ทรัพยากร และปัจจัยด้านลักษณะวัฒนธรรมองค์กร สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบประกัน คุณภาพภายใน โดยใช้ระบบ PDCA ในภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติงาน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมินผล และการนำผลการ ประเมินมาปรับปรุง ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับระบบการประกันคุณภาพภายใน ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับระบบประกันคุณภาพภายใน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ทุกคู่ ได้แก่ ผู้บริหาร การบริหารจัดการ บุคลากร ทรัพยากร และวัฒนธรรม กับระบบประกันคุณภาพภายใน ความแปรปรวนของปัจจัยต่างๆต่อการ ดำเนินงานในภาพรวมของระบบประกันคุณภาพภายใน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผล วิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยพหุคูณ พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปร ร่วมกันทำนายระบบประกันคุณภาพภายในได้ประมาณร้อยละ 57 เมื่อพิจารณาเฉพาะตัว แปรพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายตัวแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ตัวแปรด้านบริหาร จัดการ และด้านวัฒนธรรมองค์กร ส่วนตัวแปรอื่นไม่สามารถอธิบายตัวแปรได้อย่างมีนัยสำคัญ

สุรวี คุณาลัย (2553) ได้ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพ การศึกษากับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และ 3) ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงานประกันคุณภาพ การศึกษาเรียงลำดับความสัมพันธ์ดังนี้ ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ ความพร้อมด้านทรัพยากร วัฒนธรรม คุณภาพ และภาวะผู้นำของผู้บริหาร ส่วนประเภทหน่วยงาน และขนาดหน่วยงานมีความ สัมพันธ์ต่อปัจจัยแห่งความสำเร็จ ในขณะที่ประสบการณ์ในการบริหารไม่มีความสัมพันธ์ ข้อเสนอ เน้นการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามีดังนี้ ผู้บริหารทุกระดับควรเพิ่มความสำคัญในการ บริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยควรเพิ่มการพัฒนาความรู้ความเข้าใจงานประกัน คุณภาพการศึกษาให้บุคลากรในทุกระดับอย่างทั่วถึง บุคลากรกลไกการดำเนินงานการประกัน คุณภาพการศึกษาของระบบต่างๆ ได้แก่ ISO สกอ. สมศ. แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยให้เป็นกลไก เดียวกัน เพิ่มระบบข้อมูลสารสนเทศที่เอื้ออำนวยระบบคุณภาพต่างๆ และเพิ่มการสร้างแรงจูงใจใน งานประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรในทุกระดับ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

- ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร
- ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ
- ปัจจัยด้านทรัพยากร
- ปัจจัยด้านบุคลากร
- ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร
- ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ตัวแปรตาม

ประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (PDCA)

- การวางแผน
- การดำเนินงานตามแผน
- การติดตามตรวจสอบ
- การนำผลการประเมินไปปรับปรุง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้รูปแบบการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ กำหนดขั้นตอนการวิจัย และรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากร ประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานในระดับคณะ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแบ่งเป็น 11 คณะ 1 วิทยาลัย จำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,544 คน (ข้อมูลจาก ฐานข้อมูลกองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ณ วันที่ 3 มีนาคม 2563)

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บุคลากร ประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานในระดับคณะ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแบ่งเป็น 11 คณะ 1 วิทยาลัย โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane 1973: 725-729) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 และขนาดความคลาดเคลื่อน +/- 5% และสัมประสิทธิ์ความผันแปรเท่ากับ 0.05 จากประชากรทั้งสิ้น 1,544 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง 399.74 คน โดยมีรายละเอียดการคำนวณขนาดตัวอย่าง โดยใช้วิธีการของยามาเน่ (Taro Yamane) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
N	คือ	จำนวนทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
e	คือ	ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (โดยกำหนดเท่ากับ 0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{1,544}{1+1,544(0.05)}^2 \\ &= 399.74 \end{aligned}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ มีหลักในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อมาเป็นตัวแทนในการศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) โดยในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีเปรียบเทียบหาสัดส่วนตามจำนวนบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามหน่วยงาน แบ่งออกเป็น 12 หน่วยงาน เพื่อหากกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อหน่วยงาน	จำนวนบุคลากร (คน)	จำนวนแบบสอบถาม (ชุด)
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	167	40
2	คณะบริหารธุรกิจ	152	40
3	คณะศิลปกรรมศาสตร์	110	30
4	คณะศิลปศาสตร์	144	40
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	189	50
6	คณะวิศวกรรมศาสตร์	322	80
7	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	76	20
8	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	94	25
9	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	124	30
10	คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	76	20
11	คณะพยาบาลศาสตร์	35	10
12	วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	55	15
รวม		1,544	400

ขั้นที่ 2 เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลคณะฯ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ในแต่ละหน่วยงานตามจำนวนโควตาที่ได้กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (questionnaire) โดยผู้วิจัยสร้างเครื่องมือจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดต่างๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น เพื่อศึกษาในประเด็นดังกล่าว โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ตอนที่ 3 ข้อมูลผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตรงกับความคิดเห็นในระดับใดระดับหนึ่ง ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการให้คะแนนตามระดับโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบ	มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
ถ้าตอบ	มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ถ้าตอบ	ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ถ้าตอบ	น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

เกณฑ์การวัดระดับตัวแปร

เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.111) ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นการตอบคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างขวางและหลากหลาย

3. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของเครื่องมือ

โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบตรวจสอบความถูกต้อง และทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และภาษา ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วนำกลับมาปรับปรุง แล้วหา

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม โดยใช้ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) นำตารางวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วเลือกข้อที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 61- 67) ซึ่งการกำหนดเกณฑ์โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+ 1	หมายความว่า	มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
0	หมายความว่า	ไม่มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
- 1	หมายความว่า	มั่นใจว่าแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง

ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 และได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ถูกต้อง สมบูรณ์ และเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out)

กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของข้อความแต่ละตอนในแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูต, 2528, หน้า 42) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าความเที่ยง
	n	คือ	จำนวนข้อ
	S_i^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_x^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3.3 นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการลกรหัส และคำนวณหาค่า Alpha ด้วยคำสั่ง

ในคอมพิวเตอร์ หากมีค่ามากกว่า 0.70 ถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้ ซึ่งผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.977 และหากพบข้อบกพร่องในขั้นตอนใด ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงแก้ไขจนผ่านทุกขั้นตอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อเก็บข้อมูลด้านประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ประสานงานเพื่อแจ้งวัตถุประสงค์กับผู้ประสานงานประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละฝ่าย

3. ส่งแบบสอบถามให้ผู้ประสานงานประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละฝ่าย
4. ติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิธีการประมวลข้อมูล ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ประมวลข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 5.1.1 รวบรวมแบบสอบถาม
- 5.1.2 ตรวจสอบแบบสอบถามทุกชุดเพื่อดูความถูกต้องและความสมบูรณ์
- 5.1.3 จัดคำตอบเป็นกลุ่ม และเป็นหมวด รวมทั้งให้รหัสคำตอบ
- 5.1.4 จัดทำคู่มือลงรหัส
- 5.1.5 ลงรหัสข้อมูลจากแบบสอบถามลงเครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer)
- 5.1.6 ทำการประมวลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลหลังจากทำการสร้างเครื่องการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะจัดทำคู่มือการลงรหัสต่อจากนั้นผู้วิจัยจะทำการลงรหัสข้อมูลตามคู่มือการลงรหัสที่ได้จัดทำไว้ เปลี่ยนแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถคำนวณและประมวลผลได้ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

- การวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะตัวอย่างเพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะวิชา และประเภทบุคลากร

- ส่วนการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) และประสิทธิภาพการดำเนินงาน ได้แก่ ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

5.2.2 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ใช้สำหรับศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

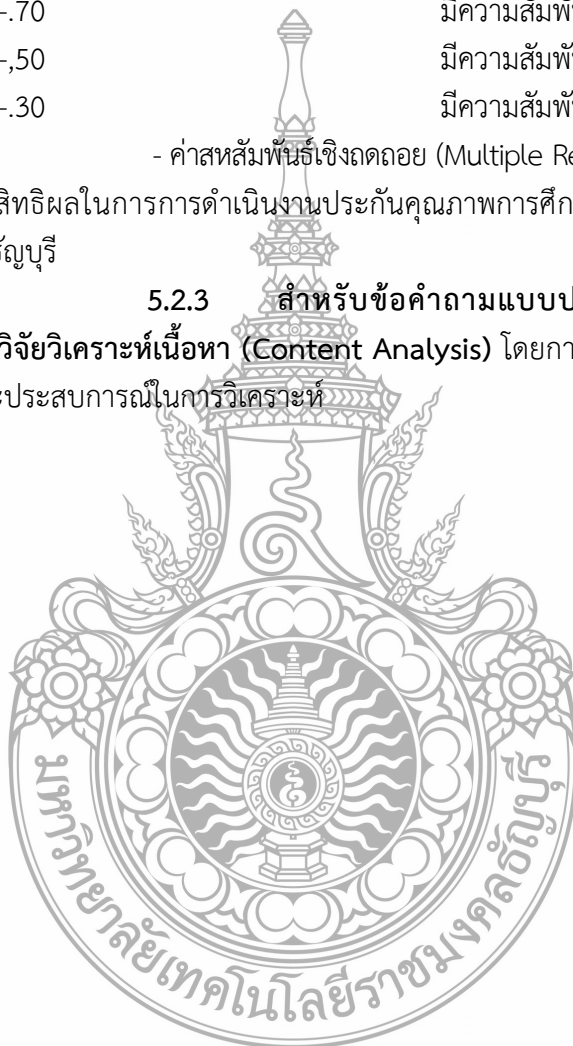
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) กำหนดเกณฑ์ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์การแปลความหมาย ดังต่อไปนี้ (Hinkle D.E., 1988, p.118)

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
.91-1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.71-.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.51-.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.31-.50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00-.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

- ค่าสหสัมพันธ์เชิงถดถอย (Multiple Regression) ใช้วิเคราะห์

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

5.2.3 สำหรับข้อความแบบปลายเปิด (Open-ended
Questionnaire) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการพรรณนาบรรยายสรุปเป็น
ประเด็นใช้ทฤษฎีและประสบการณ์ในการวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 5 ตอน ได้แก่

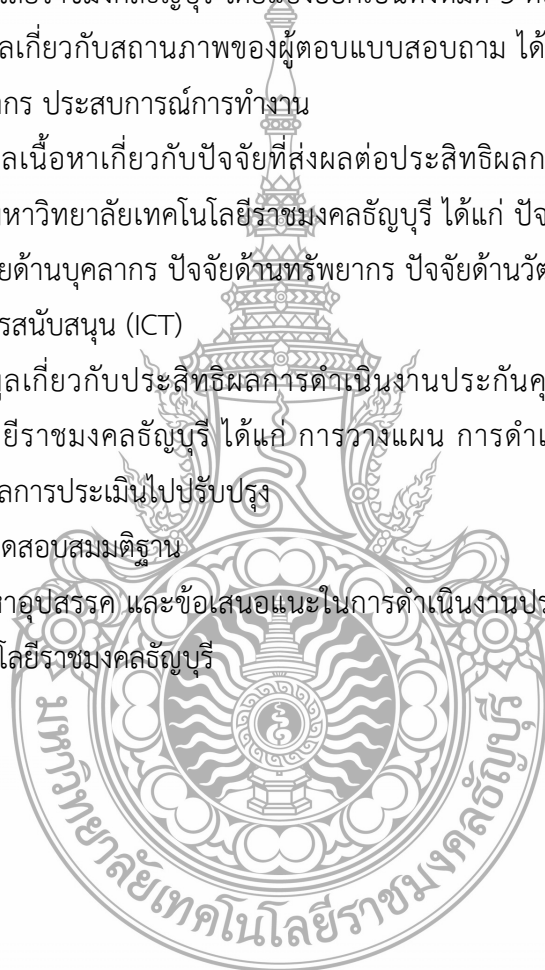
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะวิชา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตาม ตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงใน หัวข้อและตารางดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิชาชีพ ประเภทบุคลากร ประสบการณ์การทำงาน

ตารางที่ 1 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	164	41.0
หญิง	236	59.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 และเพศชาย จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0

ตารางที่ 2 อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	44	11.0
31 – 35 ปี	97	24.3
36 – 40 ปี	98	24.5
41 ปีขึ้นไป	161	40.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาคืออายุระหว่าง 36 – 40 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีอายุระหว่าง 31 – 35 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	3.8
ปริญญาตรี	91	22.8
ปริญญาโท	182	45.5
ปริญญาเอก	112	28.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาในระดับปริญญาเอก จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ระดับปริญญาตรี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 4 คณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	40	10.0
คณะบริหารธุรกิจ	40	10.0
คณะศิลปกรรมศาสตร์	30	7.5
คณะศิลปศาสตร์	40	10.0
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	50	12.5
คณะวิศวกรรมศาสตร์	80	20.0
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	20	5.0
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	25	6.3
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	30	7.5
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	20	5.0
คณะพยาบาลศาสตร์	10	2.5
วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคณะที่สังกัด ทั้งหมด 11 คณะกับ 1 วิทยาลัย โดยเรียงลำดับจากกลุ่มตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และรองลงมาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ จำนวนคณะละ 40 คน คิดเป็น

ร้อยละ 10.0 คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวนคณะละ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวนคณะละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 5 ประเภทบุคลากร

ประเภทบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารสายวิชาการ	26	6.5
ข้าราชการ	101	25.3
พนักงานมหาวิทยาลัย	223	55.8
พนักงานราชการ	14	3.5
ลูกจ้างชั่วคราว	36	9.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบุคลากรสายพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาข้าราชการ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ผู้บริหารสายวิชาการ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และพนักงานราชการ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 6 ประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	138	34.5
5 – 10 ปี	144	36.0
11 – 15 ปี	49	12.3
มากกว่า 15 ปี	69	17.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานด้านประกันคุณภาพการศึกษายู่ระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 มากกว่า 15 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และอยู่ระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ตารางที่ 7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
ด้านผู้นำองค์กร	4.05	.623	มาก	1
ด้านการบริหารจัดการ	4.01	.573	มาก	3
ด้านบุคลากร	3.98	.598	มาก	4
ด้านทรัพยากร	3.96	.598	มาก	5
ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.04	.617	มาก	2
ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)	3.96	.667	มาก	6
เฉลี่ยรวม	4.00	.522	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้นำองค์กร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .623) รองลงมาด้านวัฒนธรรมองค์กร ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .617) และด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = .667)

ตารางที่ 8 ด้านผู้นำองค์กร

ด้านผู้นำองค์กร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	4.17	.738	มาก	1
2. ผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	4.11	.734	มาก	3
3. ผู้บริหารมีความสามารถในการจูงใจบุคลากรปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษابرลุเป้าหมาย	3.96	.747	มาก	6
4. ผู้บริหารมีความสามารถในการกระตุ้นบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการวางแผน และปฏิบัติตามแผนงานของการประกันคุณภาพการศึกษา	3.96	.764	มาก	7
5. ผู้บริหารให้การสนับสนุน และเอื้ออำนวยให้บุคลากรปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาย่างเต็มความสามารถ	4.07	.782	มาก	4
6. ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุนในการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา	3.96	.770	มาก	8
7. ผู้บริหารมีการวางแผน กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.04	.748	มาก	5
8. ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนาอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	4.16	.698	มาก	2
เฉลี่ยรวม	4.05	.623	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านผู้นำองค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา มีเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = .738) รองลงมาได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนาอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .698) และผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุนในการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = .770)

ตารางที่ 9 ด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ความรับผิดชอบของ ดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างชัดเจน	4.04	.719	มาก	2
2. กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรใน การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่าง ชัดเจน	4.11	.698	มาก	1
3. มีระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในที่มี มาตรฐาน	4.03	.720	มาก	4
4. จัดประชุมประชาสัมพันธนโยบายและแผนการ ดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.02	.735	มาก	5
5. มีการสื่อสารให้ข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินงาน การประกันคุณภาพที่ครอบคลุม	4.03	.718	มาก	3
6. มีการติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างเป็นระบบ สะดวก รวดเร็ว	4.00	.695	มาก	6
7. จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนกิจกรรมอย่าง เหมาะสม	3.92	.733	มาก	7
8. จัดบรรยากาศ สถานที่ที่เอื้อต่อการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา	3.92	.770	มาก	8
เฉลี่ยรวม	4.01	.573	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .698) รองลงมา ด้านกำหนดโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบของดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .719) และจัดบรรยากาศ สถานที่ที่เอื้อต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .770)

ตารางที่ 10 ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.09	.682	มาก	1
2. บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	3.95	.775	มาก	7
3. บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.06	.689	มาก	2
4. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา	4.02	.725	มาก	4
5. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.02	.713	มาก	3
6. บุคลากรมีความตระหนักและมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา	3.97	.793	มาก	6
7. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมด้วยวิธีต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ถูกต้อง	3.94	.703	มาก	8
8. บุคลากรมีการยอมรับความคิดเห็นของกันและกันและทำงานร่วมกันเพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประสิทธิผล	3.98	.718	มาก	5
9. มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.81	.815	มาก	9
เฉลี่ยรวม	3.98	.598	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = .682) รองลงมา บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = .689) และมีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .815)

ตารางที่ 11 ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน

ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	3.97	.738	มาก	2
2. มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน	3.94	.725	มาก	6
3. มีอาคารและสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และการจัดกิจกรรม	4.04	.676	มาก	1
4. มีระบบสื่อสารภายในองค์กร และภายนอกที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	3.95	.719	มาก	4
5. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.95	.736	มาก	5
6. สรรหาทรัพยากรจากแหล่งอื่นๆ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพเช่น การขอทรัพยากรสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแทนกำลังคน เป็นต้น	3.95	.702	มาก	3
เฉลี่ยรวม	3.96	.598	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีอาคารและสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .676) รองลงมา มีวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .738) และมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .725)

ตารางที่ 12 ด้านวัฒนธรรมองค์กร

ด้านวัฒนธรรมองค์กร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การทำงานร่วมกันเป็นทีม	4.06	.726	มาก	3
2. บุคลากรมีลักษณะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	3.98	.706	มาก	6
3. บุคลากรทุกฝ่ายตระหนักให้ความรับผิดชอบร่วมกัน	3.97	.711	มาก	7
4. มีการมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมตามความรู้ ความชำนาญ	4.05	.714	มาก	5
5. มีการมอบอำนาจให้บุคลากรสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมาย	4.07	.729	มาก	2
6. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความก้าวหน้าในวิชาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงานตามความสามารถ	4.06	.745	มาก	4
7. หน่วยงานได้รับการสนับสนุน หรือมีความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน	4.08	.762	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.04	.617	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านวัฒนธรรมองค์กร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า หน่วยงานได้รับการสนับสนุน หรือมีความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = .762) รองลงมา มีการมอบอำนาจให้บุคลากรสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .729) และบุคลากรทุกฝ่ายตระหนักให้ความรับผิดชอบร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .711)

ตารางที่ 13 ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน	3.99	.762	มาก	1
2. มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	3.96	.763	มาก	4
3. มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วน ครอบคลุมภาระงานและความต้องการใช้งาน	3.97	.762	มาก	2
4. ระบบสารสนเทศมีความถูกต้อง เป็นปัจจุบันและสะดวกในการนำไปใช้	3.95	.729	มาก	5
5. มีการปรับปรุงระบบสารสนเทศอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรที่เป็นประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา	3.91	.759	มาก	6
6. การบริการข้อมูลสารสนเทศ และเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนให้ทราบ	3.96	.748	มาก	3
เฉลี่ยรวม	3.96	.667	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = .762) รองลงมา มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วน ครอบคลุมภาระงานและความต้องการใช้งาน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .762) และมีการปรับปรุงระบบสารสนเทศอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรที่เป็นประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .759)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

ตารางที่ 14 ประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
การวางแผน (Plan)	4.07	.612	มาก	2
การดำเนินงานตามแผน (Do)	4.00	.569	มาก	4
การติดตามตรวจสอบ (Check)	4.06	.650	มาก	3
การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action)	4.11	.627	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.06	.574	มาก	

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .627) รองลงมา การวางแผน (Plan) ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .612) การติดตามตรวจสอบ (Check) ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = .650) และการดำเนินงานตามแผน (Do) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .569)

ตารางที่ 15 การวางแผน (Plan)

การวางแผน (Plan)	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีการจัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างชัดเจน	4.09	.693	มาก	4
2. มีการกำหนดหลักการแนวปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายในอย่างชัดเจน	4.09	.681	มาก	3
3. มีการกำหนดขั้นตอน แนวทาง และระยะเวลา และดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน	4.05	.749	มาก	6
4. มีการจัดทำวงจรกิจการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบชัดเจน	4.08	.745	มาก	5
5. มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนการปฏิบัติงาน	4.12	.695	มาก	2
6. มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนให้แก่บุคลากร	4.14	.755	มาก	1
7. มีการกำหนดงบประมาณและการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	3.98	.790	มาก	8
8. มีการจัดทำเอกสารและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้บุคลากรทุกระดับนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	4.00	.744	มาก	7
เฉลี่ยรวม	4.07	.612	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านการวางแผน (Plan) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนให้แก่บุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.14, S.D. = .755) รองลงมา มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนการปฏิบัติงาน (\bar{X} = 4.12, S.D. = .695) และมีการกำหนดงบประมาณและการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 3.98, S.D. = .790)

ตารางที่ 16 การดำเนินงานตามแผน (DO)

การดำเนินงานตามแผน (Do)	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนด	3.98	.688	มาก	7
2. มีการดำเนินงานตามขั้นตอนวงจรการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	3.96	.716	มาก	8
3. การส่งเสริม สนับสนุน และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามแผนได้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ	4.02	.715	มาก	3
4. มีการจัดเตรียมช่องทางใช้สื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน บุคลากรและผู้บริหารเพื่อให้คำปรึกษาและคำแนะนำ	4.00	.722	มาก	6
5. มีการดำเนินงานให้บุคลากรได้ศึกษาเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	4.00	.706	มาก	5
6. มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในคณะวิชาตามระยะเวลาที่กำหนด	4.04	.674	มาก	2
7. มีการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบ	4.01	.635	มาก	4
8. มีการประชาสัมพันธ์หลักการและแนวปฏิบัติการตรวจประเมินให้บุคลากรทุกระดับรับทราบ	3.94	.740	มาก	9
9. มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานจริงเพื่อประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ	4.08	.727	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.00	.569	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านการดำเนินการตามแผน (DO) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานจริงเพื่อประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.08, S.D. = .727) รองลงมา มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในคณะวิชาตามระยะเวลาที่กำหนด (\bar{X} = 4.04, S.D. = .674) และมีการประชาสัมพันธ์หลักการและแนวปฏิบัติการตรวจประเมินให้บุคลากรทุกระดับรับทราบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 3.94, S.D. = .740)

ตารางที่ 17 การติดตามตรวจสอบ (Check)

การติดตามตรวจสอบ (Check)	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีการติดตามตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง	4.04	.770	มาก	5
2. มีการจัดเก็บเอกสาร และหลักฐานและมีการรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระเบียบและมีระบบง่ายต่อการตรวจสอบ	4.00	.790	มาก	8
3. มีการควบคุม กำกับ และดูแลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง	4.03	.745	มาก	6
4. มีคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการตรวจประเมิน	4.08	.713	มาก	3
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน/โครงการ/กิจกรรม การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	4.06	.757	มาก	4
6. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	4.00	.767	มาก	7
7. มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อผู้บริหารและส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ	4.11	.732	มาก	2
8. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อขอรับการประเมินคุณภาพ	4.15	.746	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.06	.650	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านการติดตามตรวจสอบ (Check) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อขอรับการประเมินคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .746) รองลงมา มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อผู้บริหารและส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .732) และมีการจัดเก็บเอกสาร และหลักฐานและมีการรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระเบียบและมีระบบง่ายต่อการตรวจสอบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .790)

ตารางที่ 18 การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action)

การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action)	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีการนำผลการตรวจประเมิน ปีที่ผ่านมา มาทบทวนเพื่อจัดทำแผนและปรับปรุงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.12	.730	มาก	4
2. มีการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มาทบทวนเพื่อวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร	4.08	.705	มาก	6
3. บุคลากรมีส่วนร่วมในการเข้าประชุมรับทราบผลการประเมินตนเอง เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.10	.751	มาก	5
4. มีการนำผลการประเมิน มาจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.02	.780	มาก	8
5. มีการจัดเตรียมหลักฐานและรวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างเป็นระบบง่ายต่อการตรวจสอบ	4.07	.744	มาก	7
6. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้	4.16	.761	มาก	2
7. มีการจัดทำรายงานประเมินตนเองและเผยแพร่ผลการประเมินให้กับบุคลากร ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบ	4.15	.694	มาก	3
8. มีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	4.18	.728	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.11	.627	มาก	

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านการนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .728) รองลงมา มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .761) และมีการนำผลการประเมิน มาจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .780)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 19 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาและประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y1	Y2
X1 ผู้นำองค์กร	1							
X2 การบริหารจัดการ	.761**	1						
X3 บุคลากร	.645**	.770**	1					
X4 ทรัพยากร	.517**	.668**	.764**	1				
X5 วัฒนธรรมองค์กร	.587**	.678**	.767**	.632**	1			
X6 ระบบสารสนเทศ	.565**	.622**	.708**	.719**	.686**	1		
Y1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	.810**	.886**	.915**	.825**	.849**	.828**	1	
Y2 ประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	.632**	.744**	.728**	.656**	.704**	.685**	.811**	1

**p < .05

จากตารางที่ 19 พบว่า ปัจจัย 6 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = .811$) เมื่อพิจารณาทางด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ผู้นำองค์กรเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .632$) การบริหารจัดการ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = .744$) บุคลากร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = .728$) ทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .656$) วัฒนธรรมองค์กร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = .704$) ระบบสารสนเทศเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .685$) พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์ในทางบวก

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ระหว่างระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษา	ประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
	B	S.E.	β	t	P
(Constant)	.495	.132		3.762	.000
ผู้อำนวยการ	.060	.043	.065	1.412	.159
การบริหารจัดการ	.315	.056	.314	5.630	.000*
บุคลากร	.097	.058	.101	1.684	.093
ทรัพยากร	.067	.048	.070	1.408	.160
วัฒนธรรมองค์กร	.182	.045	.196	4.029	.000*
ระบบสารสนเทศ	.169	.041	.196	4.139	.000*
ภาพรวม	.892	.032	.811	27.630	.000*

R = 0.817 R² = 0.667, Std. Error of the Estimate = 0.333 F = 131.381, P = 0.000

จากตารางที่ 20 พบว่า ความสัมพันธ์และอำนาจการทำนายของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ การบริหารจัดการ บุคลากร ทรัพยากร วัฒนธรรมองค์กร ระบบสารสนเทศ มาทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 131.381, p < .05$) โดยมีอำนาจการทำนายได้ร้อยละ 66.70 ($R = .817, R^2 = .667$) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณขั้นตอนเพื่อหาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พบว่า ปัจจัย 6 ด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เท่ากับ .811 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารจัดการมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เท่ากับ .314 วัฒนธรรมองค์กร เท่ากับ .196 และระบบสารสนเทศ เท่ากับ .196 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตารางที่ 21 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	จำนวน (30 คน)	ร้อยละ
1. ข้อมูลในการจัดทำโครงการกับโครงการที่ใช้ตอบประกันไม่ค่อยตรงกัน	10	33.00
2. ชื่อเรื่องกับแผนไม่มีความสอดคล้องกัน	9	30.00
3. ความชัดเจนและระบบที่มีขั้นตอนและความง่ายความสะดวกในการจัดการ ยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ	3	10.00
4. แบบฟอร์มรายงานผลการดำเนินงานไม่ตรงกับองค์ประกอบแต่ละองค์ของ งานประกัน ทำให้เกิดความยุ่งยาก ในการลำดับข้อมูลและบางประเด็น มีความซ้ำซ้อน	18	60.00
5. ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลกลางร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยฯ	13	43.00
6. ข้อมูลสถิติจากส่วนกลางมีข้อมูลไม่แน่นอนและไม่สัมพันธ์กับข้อมูลของตนเอง	23	77.00
7. งานประกันคุณภาพเป็นงานที่ละเอียดใช้เวลามาก ทำให้เสียเวลาและมีผล ต่องานประจำ	20	67.00
8. ภาระการสอนและการวิจัยที่รับผิดชอบค่อนข้างมาก ทำให้มีเวลาลดลง ผลกระทบจาก Covid – 19 ทำให้ทำงานไม่คล่องตัว	18	60.00
9. ภาระงานของผู้รับผิดชอบงานประกันค่อนข้างสูง ทำให้การดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาอาจไม่มีประสิทธิภาพ	11	37.00
10. ขาดระบบฐานข้อมูลที่น่ามาใช้ระบบสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น	25	83.00
11. หน่วยงานในมหาวิทยาลัย ขาดการประสานงานกันเอง บางทีข้อมูลที่ได้มา ก็ใช้ไม่ได้ คณะต้องทำเองใหม่เสียเวลา	10	33.00
12. การสื่อสารภายในองค์กรไม่ทั่วถึง	15	50.00

จากตารางที่ 21 พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นจำนวนมากที่สุด 3
ลำดับแรก ดังนี้ ขาดระบบฐานข้อมูลที่น่ามาใช้ระบบสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 รองลงมา ข้อมูลสถิติจากส่วนกลางมีข้อมูลไม่แน่นอนและไม่สัมพันธ์
กับข้อมูลของตนเอง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 และงานประกันคุณภาพเป็นงานที่ละเอียดใช้
เวลามาก ทำให้เสียเวลาและมีผลต่องานประจำ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00

ตารางที่ 22 ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	จำนวน (30 คน)	ร้อยละ
1. ควรมีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจในการทำประกันฯ ในทุกๆ ปี	10	33.00
2. บุคลากรต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อเกณฑ์การประกันคุณภาพและตัวชี้วัด SAR อย่างแท้จริงและมีความเข้าใจต่อกระบวนการประเมิน	25	83.00
3. บุคลากรเสียเวลากับการทำงานประกันคุณภาพการศึกษามากจนส่งผลกระทบต่อด้านอื่นๆ ด้อยลง โดยเฉพาะงานสำคัญ คือ การให้ความรู้แก่นักศึกษา	19	63.00
4. ควรปรับปรุงแบบรายงานผลให้สอดคล้องกันตามองค์ประกอบ	9	30.00
5. ควรจัดอบรมให้กับเจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบหน้าใหม่ให้เรียนรู้	10	33.00
6. ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเพื่อเป็นผู้นำในการดำเนินงานประกันคุณภาพให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	20	67.00
7. ควรมีเจ้าหน้าที่ช่วยในการเตรียมและหาข้อมูลอยู่เสมอ	15	50.00
8. ควรมีการช่วยเหลือการเขียน SAR เพื่อรองรับการตรวจประเมิน บางครั้งคณะทำงานแต่เขียนไม่เป็น ทำให้ได้คะแนนน้อย	20	67.00
9. จัดอบรมให้ความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้บุคลากรอย่างต่อเนื่อง	22	73.00
10. ควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน	28	93.00
11. ควรจัดการอบรมบุคลากรใหม่ของมหาวิทยาลัย	10	33.00
12. ควรมีการ Work Shop เพื่อเตรียมความพร้อมในการเขียนรายงานตามองค์ประกอบต่างๆ และการจัดเตรียมเอกสารประกอบการตรวจประกันคุณภาพ	25	83.00

จากตารางที่ 22 พบว่า ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นจำนวนมากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้ ควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.00 รองลงมา บุคลากรต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อเกณฑ์การประกันคุณภาพและตัวชี้วัด SAR อย่างแท้จริงและมีความเข้าใจต่อกระบวนการประเมิน และควรมีการ Work Shop เพื่อเตรียมความพร้อมในการเขียนรายงานตามองค์ประกอบต่างๆ และการจัดเตรียมเอกสารประกอบการตรวจประกันคุณภาพ จำนวน 25 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และจัดอบรมให้ความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้บุคลากรอย่างต่อเนื่อง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการสรุปผลการวิจัย ออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะวิชา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะวิชา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์การทำงาน

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.0 มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ร้อยละ 40.3 จบการศึกษาปริญญาโท ร้อยละ 45.5 สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 20.0 เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ร้อยละ 55.8 และมีประสบการณ์ทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ระหว่าง 5 – 10 ปี ร้อยละ 36.0

ผลการศึกษาข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ภาพรวม

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านผู้นำองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาด้านวัฒนธรรมองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ด้านทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านผู้นำองค์กร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในด้านผู้นำองค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา 4.17 รองลงมา ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนาอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรใน การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.11 รองลงมา คือ กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ความรับผิดชอบของดำเนินงานประกันคุณภาพ อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และมีการสื่อสารให้ข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินงาน การประกันคุณภาพที่ครอบคลุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03

ด้านบุคลากร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรีในด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับ มากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ บุคลากรมีความรับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 รองลงมาบุคลากรมี ส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ มีอาคารและสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 รองลงมา มี วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และสรรหา ทรัพยากรจากแหล่งอื่นๆ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ เช่น การขอทรัพยากรสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแทนกำลังคน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95

ด้านวัฒนธรรมองค์กร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคลธัญบุรีในด้านวัฒนธรรมองค์กร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ หน่วยงานได้รับการ สนับสนุน หรือมีความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานอื่น ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมา มีการมอบอำนาจให้บุคลากรสามารถ ตัดสินใจแก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ย 4.07 และการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.06

ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพในการ ดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 รองลงมา มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วน

ครอบคลุมภาระงาน และความต้องการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 การบริการข้อมูลสารสนเทศ และเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนให้ทราบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

ภาพรวม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมาการวางแผน (Plan) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 การติดตามตรวจสอบ (Check) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และการดำเนินงานตามแผน (DO) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

การวางแผน (Plan) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านการวางแผน (Plan) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการดำเนินการตามแผนให้แก่บุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมา มีการกำหนดตัวชี้วัด ความสำเร็จของแผนการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และมีการกำหนดหลักการแนวปฏิบัติและ วัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายในอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09

การดำเนินงานตามแผน (DO) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี ในด้านการดำเนินการตามแผน (DO) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ มีการใช้ข้อมูลที่ได้ จากการดำเนินงานจริงเพื่อประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมา มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมิน คุณภาพภายในคณะวิชาตามระยะเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และการส่งเสริม สนับสนุน และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามแผนได้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

การติดตามตรวจสอบ (Check) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านการติดตามตรวจสอบ (Check) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อขอรับการประเมินคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 รองลงมา มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อผู้บริหารและส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และมีคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการตรวจประเมิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08

การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านการนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ มีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 รองลงมา มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และมีการจัดทำรายงานประเมินตนเองและเผยแพร่ผลการประเมินให้กับบุคลากร ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัย 6 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับสูง ($r=.811$) เมื่อพิจารณารายด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ผู้นำองค์กรเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .632$) การบริหารจัดการ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = .744$) บุคลากร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = .728$) ทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .656$) วัฒนธรรมองค์กร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = .704$) ระบบสารสนเทศเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .685$) พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์ในทางบวก

ความสัมพันธ์และอำนาจการทำนายของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ผู้นำองค์กร การบริหารจัดการ บุคลากร ทรัพยากร วัฒนธรรมองค์กร ระบบสารสนเทศ มาทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 131.381, p < .05$) โดยมีอำนาจการทำนายได้ร้อยละ 66.70 ($R = .817, R^2 = .667$) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุขั้นตอนเพื่อหาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พบว่า ปัจจัย 6 ด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เท่ากับ .811 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารจัดการมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เท่ากับ .314 วัฒนธรรมองค์กร เท่ากับ .196 และระบบสารสนเทศ เท่ากับ .196 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัญหาอุปสรรค

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

1. ขาดระบบฐานข้อมูลที่น่ามาใช้ในระบบการสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ข้อมูลสถิติจากส่วนกลางมีข้อมูลไม่แน่นอนและไม่สัมพันธ์กับข้อมูลของตนเอง
3. งานประกันคุณภาพเป็นงานที่ละเอียดใช้เวลามาก ทำให้เสียเวลาและกระทบต่องานประจำ
4. แบบฟอร์มรายงานผลการดำเนินงานไม่ตรงกับองค์ประกอบแต่ละองค์ของงานประกัน ทำให้เกิดความยุ่งยาก ในการลำดับข้อมูลและบางประเด็นมีความซับซ้อน
5. ภาระการสอนและการวิจัยที่รับผิดชอบค่อนข้างมาก ทำให้มีเวลาลดลง และด้วยผลกระทบจาก Covid-19 ทำให้ทำงานไม่คล่องตัว

ข้อเสนอแนะ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

1. ควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องเกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน
2. บุคลากรทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อเกณฑ์การประกันคุณภาพและตัวชี้วัด SAR อย่างแท้จริง และมีความเข้าใจต่อกระบวนการประเมิน
3. ควรมีการ Work Shop เพื่อเตรียมความพร้อมในการเขียนรายงานตามองค์ประกอบต่างๆ และการจัดเตรียมเอกสารประกอบการตรวจประกันคุณภาพ
4. จัดอบรมให้ความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้กับบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

5. ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเพื่อเป็นผู้นำในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

6. ควรมีการช่วยเหลือการเขียน SAR เพื่อรองรับการตรวจประเมิน บางครั้งคณะกรรมการไม่สามารถเขียน SAR ให้ตรงประเด็นได้ จึงทำให้ได้คะแนนน้อย

อภิปรายผล

ปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัย 6 ด้าน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีประเด็นปัจจัยตามที่กำหนดไว้ โดยสามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย 6 ด้านส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้นำองค์กร ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับงานประกันคุณภาพ อีกทั้ง มีความมุ่งมั่นในการดำเนินงาน มีการกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนสอดคล้องต่อวิสัยทัศน์และนโยบายของมหาวิทยาลัย จึงทำให้บุคลากรของคณะดำเนินงานเกิดประสิทธิผลไปด้วย หากหน่วยงานใด ผู้บริหารไม่ยอมรับ จะส่งผลให้บุคลากรไม่กล้าทำหน้าที่อย่างเต็มที่ และงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาย่อมไม่ประสบความสำเร็จ และตัวบ่งชี้ที่จะบ่งบอกถึงการเป็นองค์กรที่มีประสิทธิผล คือ ต้องเป็นองค์กรที่มีโครงสร้างและมีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และเป็นผู้นำ มีกระบวนการปฏิบัติงานและการบริหารที่ชัดเจน (บัณฑิต ผึ้งนรินทร์, 2550; ดนุชา สลึงค์, 2556: 79) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยรัตน์ ต.เจริญ, จินตนา จันทร์เจริญ, เณณิตา สุวรรณจินดา, และวีรพันธ์ ศิริฤทธิ์ (2560) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินคุณภาพการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ลักษณะของผู้บริหาร งานวิจัยของชลธิชา ระลึก (2558) ที่พบว่า บุคลากรเห็นว่าการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภายใน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านลักษณะผู้บริหาร และงานวิจัยของ จินตนา เทียมทิพร และคณะ (2555) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพฯ ในระดับมาก คือ ปัจจัยลักษณะผู้บริหาร

2. จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาารายด้าน การนำผลการประเมินไปปรับปรุงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะขั้นตอนการนำผลการประเมินไปปรับปรุงจะช่วยให้ทราบข้อบกพร่องหรือ

ข้อผิดพลาดในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แล้วนำข้อผิดพลาดนั้นมาปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงานประกันคุณภาพครั้งต่อไป โดยมีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง อีกทั้งจัดทำรายงานการประเมินตนเองและเผยแพร่ผลการประเมินให้กับผู้บริหาร และบุคลากรผู้เกี่ยวข้องทราบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญ์ชิสสา กานต์เนติพงศ์ (2555) ได้เสนอแนะว่า ควรส่งเสริมให้บุคลากรเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการตรวจสอบการประเมินผลและการนำผลประเมินมาปรับปรุงพัฒนางานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการดำเนินงาน

3. ปัจจัย 6 ด้านที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอยู่ในระดับสูง ($r=.811$) เมื่อพิจารณารายด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีความสัมพันธ์ในระดับสูง และมีค่าสูงสุด คือ การบริหารจัดการ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r = .744$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์ในทางบวก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะคณะวิชามีการกำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ความรับผิดชอบของดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างชัดเจน จึงทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสำเร็จ ซึ่งเป็นผลจากการที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน ผู้บริหารมีความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา เข้าใจถึงตัวบ่งชี้ที่แต่ละบุคคลจะต้องทำและร่วมกันรับผิดชอบ (พัฒนาผล แก้วยม และสิริพร เรืองสุรัตน์, 2556) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สะอาด, ชิตชัย เลิศศิริวัฒนวงศ์, กมลวรรณ จันทป, กรรณิการ์พร กุลบุญญา และทัศนีย์ หนองกก (2557) ที่พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

4. ความสัมพันธ์และอำนาจการทำนายของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ผู้นำองค์กร การบริหารจัดการ บุคลากร ทรัพยากร วัฒนธรรมองค์กร ระบบสารสนเทศ มาทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 131.381, p < .05$) โดยมีอำนาจการทำนายได้ร้อยละ 66.70 ($R = .817, R^2 = .667$) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุขั้นตอนเพื่อหาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พบว่า ปัจจัย 6 ด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เท่ากับ .811 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารจัดการมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เท่ากับ .314 วัฒนธรรมองค์กร เท่ากับ .196 และระบบสารสนเทศ เท่ากับ .196 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ งานวิจัยของจินตนา เทียมทิพร และคณะ (2555); มัธติ แวดราแม, โซติกา ภาชีผล และศิริชัย กาญจนวาสิ

(2556); วาสนา สะอาด, ชิตชัย เลิศศิริวัฒนวงศ์, กมลวรรณ จันทป, กรรณิการ์พร กุลบุญญา และ ทศนีย์ หนองกก (2557)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษา “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” มีประเด็น ดังนี้

1. ด้านผู้นำน้องค์กร พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารควรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุนในการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารควรมีความสามารถในการคิด ริเริ่ม หาเทคนิควิธีในการบริหารจัดการนวัตกรรมต่าง ๆ และให้แรงเสริมแก่บุคลากรในการขับเคลื่อนระบบและกลไกการดำเนินงานด้วยการจัดระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลอย่างเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ

2. ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ จัดบรรยากาศ สถานที่ที่เอื้อต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้น หน่วยงานควรมีห้องปฏิบัติการที่พร้อมไปด้วยอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการดำเนินงาน

3. ด้านบุคลากร พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้น หน่วยงานควรมีการสรรหาบุคลากรที่รับผิดชอบงานประกันให้มากขึ้น หรือ อาจจะมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบด้านงานประกันให้กับบุคลากรในหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันเพิ่มมากขึ้น

4. ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้น หน่วยงานควรให้ความสำคัญในการจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพการศึกษา เช่น ห้องประชุม ห้องปฏิบัติการ ห้องจัดเก็บเอกสาร เป็นต้น

5. ด้านวัฒนธรรมองค์กร พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บุคลากรทุกฝ่ายตระหนักให้ความสำคัญรับผิดชอบร่วมกัน ดังนั้น งานประกันคุณภาพการศึกษาจะดำเนินการสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับบุคลากรทุกคนในองค์กรที่ให้ความร่วมมือทั้งในการให้ข้อมูล ร่วมแสดงความคิดเห็น วางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล ซึ่งสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ทำให้รู้สึกถึงความรับผิดชอบร่วมกัน แสดงออกถึงการทำงานเป็นทีมที่ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานและขับเคลื่อนองค์กรให้เป็นไปตามเป้าหมาย

6. ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการปรับปรุงระบบสารสนเทศอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรที่เป็นประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ควรมีระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลเป็นปัจจุบันในทุกงาน ถูกต้องตามความเป็นจริงและง่ายต่อการใช้ โดยที่บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการป้อนข้อมูล นำเสนอสารสนเทศที่มีรูปแบบชัดเจน ทั้งนี้ มีเจ้าหน้าที่ดูแลระบบสารสนเทศที่เป็นผู้รับผิดชอบในการนำเข้าข้อมูลประมวลผลข้อมูล การนำระบบไปใช้ และการดูแลรักษาระบบและตรวจสอบระบบ

7. ด้านประสิทธิผลของกระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษานั้น ควรเริ่มจากการวางแผน โดยจัดสรรงบประมาณที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมและเพียงพอสำหรับการดำเนินงานในส่วนงานที่รับผิดชอบโดยตรง และส่วนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงาน ควรมีการประชาสัมพันธ์หลักการและแนวปฏิบัติการตรวจประเมินให้บุคลากรทุกระดับรับทราบ มีการติดตามตรวจสอบที่เป็นระบบ โดยการจัดเก็บเอกสาร และหลักฐานและมีการรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระเบียบและมีระบบง่ายต่อการตรวจสอบ และนำผลการประเมิน มาจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

8. หน่วยงานควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในเรื่องของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ที่มีความเป็นปัจจุบัน หรือมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ควรศึกษาปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสามารถนำมาวิเคราะห์ผล แล้วนำไปพัฒนาปรับปรุงให้เกิดประสิทธิผลให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์, ศุภชัย จันทร์งาม และวิมามาศ รัตนะ. (2559). **ปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยราชธานี.** ในการประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บรูณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้ สู่ความยั่งยืน 17 มิถุนายน 2559 ณ วิทยาลัยนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. หน้า 836 – 844. นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- กัญญ์ชิสรา กานต์เนติพงศ์. (2555). **การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จินตนา เทียมทิพร และคณะ. (2555). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันการพลศึกษา วิทยากรุงเทพ.** กรุงเทพฯ : สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ.
- เฉลิม สุขเจริญ. (2557). **แรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี.** สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.
- ชลธิชา ระลึก. (2558). **การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน : กรณีศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.** เพชรบูรณ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ชัยรัตน์ ต.เจริญ, จินตนา จันทร์เจริญ, เณณิตา สุวรรณจินดา, และวีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของวิทยาลัยเชียงราย.** Veridian E – Journal Silpakorn University, 10(1), 432 – 440.
- ดนูชา สลิวังค์. (2556). “นักประกันคุณภาพการศึกษา : การเป็นตัวแทนแห่งการเปลี่ยนแปลงนวัตกรรม,” **วารสารนักบริหาร**, 33(1), 74-80.
- ธนวิน ทองแพง. (2549). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยบูรพา.** วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภดล ไชยบาล. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- น้ำผึ้ง เอี่ยมปลัด. (2556). **บทบาทในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นิติธร ปิลวาสน์. (2556). **การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance in Education).** สืบค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2563. จาก <http://taamkru.com/th/การประกันคุณภาพการศึกษา>.

- บัณฑิต ผังนรินทร์. (2550). อิทธิพลของลักษณะขององค์การ นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงานสภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์การแรงจูงใจการทำงาน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ ที่มีต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการอดุมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ประคอง กรรณสูต. (2528). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). ปทุมธานี: ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า.
- พัชร พิลึก. (2555). ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อสภาพและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอดุมศึกษา เขตจังหวัดนนทบุรี. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- พัฒน์พล แก้วยม. (2557). การศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ สำนักคุณภาพการศึกษา ศูนย์หันตรา.
- พัฒน์พล แก้วยม และสิริพร เรืองสุรัตน์. (2556). สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. (รายงานการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์หันตรา.
- ม้อดี แวดราแม, โชติกา ภาษีผล และศิริชัย กาญจนวาลี. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายใน ที่บูรณาการกับงานปกติ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี, 24(3), 59 – 81.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2556). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอดุมศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 13(1), 47 – 60.
- วาสนา สะอาด, ชิตชัย เลิศศิริวัฒนวงศ์, กมลวรรณ จันทป, กรรณิการ์พร กุลบุญญา และทัศนีย์ หนองกก. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ศิถยา งามสมเกล้า. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ระดับสถาบัน). ปทุมธานี: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สมหมาย เทียนสมใจ. (2556). รูปแบบการบริหารงานที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ปรัชญาดุขฎิบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการอดุมศึกษา. (2560). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอดุมศึกษา พ.ศ. 2557 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). **รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2561 (Education in Thailand 2018)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). **แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย จำกัด.
- สิขรินทร์ วงษ์อ่อน. (2557). **การศึกษาศักยภาพของภาวะผู้นำ กระบวนการทำงาน และการจัดการบริหารหลักสูตรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานโรงเรียนเอกชนเขตบางกะปิ. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุรวี ศุภนาถ. (2553). **ปัจจัยความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- European University Association. (2005). **Quality Culture in European universities: A Bottom-up approach**. Report on the three rounds of the Quality Culture Project 2002-2006. Brussels: European University Association.
- Georgopoulos, B. S., & Tannenbaum, A. S. (1957). The study of organizational effectiveness. **American Sociological Review**, 22(8), 534-540.
- Georgopoulos, B. S., & Tannenbaum, A. S. (1991). **A study of organizational effectiveness**. *American Sociological Review*, 22(5), 534 – 540.
- Gibson, J. L. (2000). **Organizations: Behavior structure processes, International**. (10th ed.). U.S.A.: McGraw – Hill.
- Harmon, M. M., & Mayer, R. T. (1986). **Organization theory for public administration**. Glenview, IL: Scott, Foresman and Company.
- Hinkle, D.E. (1998). **Applied Statistics for the Behavioral Sciences**. Boston: Houghton Mifflin.
- Jamrog & Overholt. (2005). **Measuring organizational effectiveness**. John Wiley@Sons, Inc.
- Moorhead, G. and Griffin, R.W. (2001). **Organizational Behavior. Managing People and Organization**. New York: Houghton Mifflin Company.
- Parhizgari, A. M., & Gilbert, G. R. (2004). **Measures of organizational effectiveness: Private and public sector performance**. *Omega*, 32, 221 – 229.
- Steers, R. M. (1977). **Organizational effectiveness: A behavioral view**. Santa Monica, CA: Goodyear.
- VLĂSCEANU, Lazăr, GRÜNBERG, Laura & PĂRLEA, Dan. (2007). **Quality Assurance and Accreditation: A Glossary of Basic Terms and Definitions**. Bucharest: UNESCO.
- Yamane, Taro. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis (3rd Ed.)**. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โทรศัพท์ 0 2549 4930

ที่ อว 0649.10/14๕๑

วันที่ 2 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายฝน บูชา

ด้วย นางสาวสุวิจิ คันธมาศ ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ในการนี้ ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องมือในการวิจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตศากร สิงห์เสนี)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โทรศัพท์ 0 2549 4930
ที่ อว 0649.10/14๒๐ วันที่ 2 มิถุนายน 2563
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิตรลดา ตรีสาคร

ด้วย นางสาวสุวิจิ คันธมาศ ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ในการนี้ ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องมือในการวิจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตากร สิงหเสนี)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ที่ อว 0649.10/1461

คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.ธัญบุรี
จ.ปทุมธานี 12110

2 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชิตา อุปลัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญ “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

ด้วย นางสาวสุวิจิ คันธมาศ ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ในกรณี ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องมือในการวิจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตสาร สิงห์เสมี)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศิลปศาสตร์

โทร. 0 2549 4930

โทรสาร 0 2577 5017

ภาคผนวก ข
แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม				
1. เพศ	+1	+1	+1	1
2. อายุ	+1	+1	+1	1
3. ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	1
4. คณะวิชา	+1	-1	+1	1
5. ประเภทบุคลากร	+1	-1	+1	1
6. ประสบการณ์การทำงานด้านงาน	+1	+1	+1	1
ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี				
ปัจจัยที่ 1 ด้านผู้นำองค์กร				
1. ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
2. ผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1
3. ผู้บริหารมีความสามารถในการจูงใจบุคลากรปฏิบัติงานเพื่อให้ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาบรรลุเป้าหมาย	+1	+1	+1	1
4. ผู้บริหารมีความสามารถในการกระตุ้นบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการ วางแผน และปฏิบัติตามแผนงานของการประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
5. ผู้บริหารให้การสนับสนุน และเอื้ออำนวยให้บุคลากรปฏิบัติงาน ประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ	+1	+1	+1	1
6. ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุนในการนำนวัตกรรม ใหม่ๆ มาพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
7. ผู้บริหารมีการวางแผน กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
8. ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนา อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
ปัจจัยที่ 2 ด้านบริหารจัดการ				
9. กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรดำเนินงานประกัน คุณภาพอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1
10. กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1
11. มีระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีมาตรฐาน	+1	+1	+1	1
12. จัดประชุมประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนการดำเนินงาน ด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
13. มีการสื่อสารให้ข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินงาน การประกันคุณภาพที่ ครอบคลุม	+1	+1	+1	1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
14. มีการติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ สะดวก รวดเร็ว	+1	+1	+1	1
15. จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนกิจกรรมอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1
16. จัดบรรยากาศ สถานที่ที่เอื้อต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
ปัจจัยที่ 3 ด้านบุคลากร				
17. บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
18. บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1
19. บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
20. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
21. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
22. บุคลากรมีความตระหนักและมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	-1	1
23. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมด้วยวิธีต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ถูกต้อง	+1	+1	+1	1
24. บุคลากรมีการยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน และทำงานร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประสิทธิผล	+1	+1	+1	1
25. มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	1
ปัจจัยที่ 4 ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน				
26. มีวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1
27. มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1
28. มีอาคารและสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	1
29. มีระบบสื่อสารภายในองค์กร และภายนอกที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1
30. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
31. สรรหาทรัพยากรจากแหล่งอื่นๆ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ เช่น การขอทรัพยากรสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแทนกำลังคน เป็นต้น	+1	+1	+1	1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
ปัจจัยที่ 5 ด้านวัฒนธรรมองค์กร				
32. การทำงานร่วมกันเป็นทีม	+1	+1	+1	1
33. บุคลากรมีลักษณะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	+1	+1	+1	1
34. บุคลากรทุกฝ่ายตระหนักให้ความรับผิดชอบร่วมกัน	+1	+1	+1	1
35. มีการมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมตามความรู้ ความชำนาญ	+1	+1	+1	1
36. มีการมอบอำนาจให้บุคลากรสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	1
37. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความก้าวหน้าในวิชาชีพ และตำแหน่งหน้าที่การงานตามความสามารถ	+1	+1	+1	1
38. หน่วยงานได้รับการสนับสนุน หรือมีความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน	+1	+1	+1	1
ปัจจัยที่ 6 ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)				
39. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	1
40. มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	1
41. มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วน ครอบคลุมภาระงาน และความต้องการใช้งาน	+1	+1	+1	1
42. ระบบสารสนเทศมีความถูกต้อง เป็นปัจจุบันและสะดวกในการนำไปใช้	+1	+1	+1	1
43. มีการปรับปรุงระบบสารสนเทศอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรที่เป็นประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
44. การบริการข้อมูลสารสนเทศ และเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชนให้ทราบ	+1	+1	+1	1
ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี				
ด้านการวางแผน (Plan)				
1. มีการจัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
2. มีการกำหนดหลักการแนวปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1
3. มีการกำหนดขั้นตอน แนวทาง และระยะเวลา และดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1
4. มีการจัดทำวงจรการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบชัดเจน	+1	+1	+1	1
5. มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1
6. มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนให้แก่บุคลากร	+1	+1	+1	1
7. มีการกำหนดงบประมาณและการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
8. มีการจัดทำเอกสารและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้บุคลากรทุกระดับนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	1
ด้านการดำเนินงานตามแผน (DO)				
9. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนด	+1	+1	+1	1
10. มีการดำเนินงานตามขั้นตอนวงจรการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1
11. การส่งเสริม สนับสนุน และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามแผนได้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
12. มีการจัดเตรียมช่องทางใช้สื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน บุคลากรและผู้บริหาร เพื่อให้คำปรึกษาและคำแนะนำ	+1	+1	+1	1
13. มีการดำเนินงานให้บุคลากรได้ศึกษาเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	+1	+1	+1	1
14. มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในคณะวิชาตามระยะเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	1
15. มีการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1
16. มีการประชาสัมพันธ์หลักการและแนวปฏิบัติการ ตรวจประเมินให้บุคลากรทุกระดับรับทราบ	+1	+1	+1	1
17. มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานจริงเพื่อประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
ด้านการติดตามตรวจสอบ (Check)				
18. มีการติดตามตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
19. มีการจัดเก็บเอกสาร และหลักฐานและมีการรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระเบียบ และมีระบบง่ายต่อการตรวจสอบ	+1	+1	+1	1
20. มีการควบคุม กำกับ และดูแลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1
21. มีคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการตรวจประเมิน	+1	+1	+1	1
22. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน/โครงการ/กิจกรรม การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1
23. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1
24. มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อผู้บริหารและส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบ	+1	+1	+1	1
25. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อขอรับการประเมินคุณภาพ	+1	+1	+1	1
ด้านการนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action)				
26. มีการนำผลการตรวจประเมินปีที่ผ่านมา นำมาทบทวนเพื่อจัดทำแผน และปรับปรุงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	1
27. มีการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมาทบทวนเพื่อวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร	+1	+1	+1	1
28. บุคลากรมีส่วนร่วมในการเข้าประชุมรับทราบผลการประเมินตนเอง เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	1
29. มีการนำผลการประเมิน มาจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	+1	+1	+1	1
30. มีการจัดเตรียมหลักฐานและรวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเองอย่างเป็นระบบง่ายต่อการตรวจสอบ	+1	+1	+1	1
31. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1
32. มีการจัดทำรายงานประเมินตนเองและเผยแพร่ผลการประเมินให้กับบุคลากร ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบ	+1	+1	+1	1
33. มีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ภาคผนวก ค
แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ในการกระบวนกรพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะวิชา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะวิชา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา) มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

- ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร
- ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ
- ปัจจัยด้านบุคลากร
- ปัจจัยด้านทรัพยากร
- ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร
- ปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (PDCA)

- การวางแผน
- การดำเนินงานตามแผน
- การติดตามตรวจสอบ
- การนำผลการประเมินไปปรับปรุง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- + 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
 0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
 - 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่าน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง				
2. อายุ ☐ 1. ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 2. 31 – 35 ปี ☐ 3. 36 – 40 ปี ☐ 4. 41 ปีขึ้นไป				
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี ☐ 3. ปริญญาโท ☐ 4. ปริญญาเอก				
4. คณะวิชา ☐ 1. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ☐ 2. คณะบริหารธุรกิจ ☐ 3. คณะศิลปกรรมศาสตร์ ☐ 4. คณะศิลปศาสตร์ ☐ 5. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ☐ 6. คณะวิศวกรรมศาสตร์ ☐ 7. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์				

ตอนที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
☐ 8. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ☐ 9. คณะเทคโนโลยีการเกษตร ☐ 10. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ☐ 11. คณะพยาบาลศาสตร์ ☐ 12. วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย				
5. ประเภทบุคลากร ☐ 1. ผู้บริหาร ☐ 2. ข้าราชการ ☐ 3. พนักงานมหาวิทยาลัย ☐ 4. พนักงานราชการ ☐ 5. ลูกจ้างชั่วคราว				
6. ประสบการณ์การทำงาน ☐ 1. น้อยกว่า 5 ปี ☐ 2. 5-10 ปี ☐ 3. 11-15 ปี ☐ 4. มากกว่า 15 ปี				

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- + 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
 0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
 - 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับตามความรู้สึก/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
ปัจจัยที่ 1 ด้านผู้นำองค์กร				
1. ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา				
2. ผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน				
3. ผู้บริหารมีความสามารถในการจูงใจบุคลากรปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาบรรลุเป้าหมาย				
4. ผู้บริหารมีความสามารถในการกระตุ้นบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการวางแผน และปฏิบัติตามแผนงานของการประกันคุณภาพการศึกษา				
5. ผู้บริหารให้การสนับสนุน และเอื้ออำนวยให้บุคลากรปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ				
6. ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุนในการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
7. ผู้บริหารมีการวางแผน กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
8. ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนา อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา				
ปัจจัยที่ 2 ด้านการบริหารจัดการ				
9. กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างชัดเจน				
10. กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างชัดเจน				
11. มีระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในที่มีมาตรฐาน				
12. จัดประชุมประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา				
13. มีการสื่อสารให้ข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินงาน การประกันคุณภาพที่ครอบคลุม				
14. มีการติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ สะดวก รวดเร็ว				
15. จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนกิจกรรมอย่างเหมาะสม				
16. จัดบรรยากาศ สถานที่ที่เอื้อต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา				
ปัจจัยที่ 3 ด้านบุคลากร				
17. บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
18. บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน				
19. บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา				
20. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
21. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา				
22. บุคลากรมีความตระหนักและมีทัศนคติที่ดีต่อการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา				
23. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการ เรียนรู้และเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในที่ถูกต้อง				
24. บุคลากรมีการยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน และ ทำงานร่วมกันเพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาเกิดประสิทธิผล				
25. มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานด้านประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน				
ปัจจัยที่ 4 ด้านทรัพยากร				
26. มีวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อ การปฏิบัติงาน				
27. มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน				
28. มีอาคารและสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการ จัดกิจกรรม				
29. มีระบบสื่อสารภายในองค์กร และภายนอกที่เหมาะสม กับการปฏิบัติงาน				
30. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอต่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษา				
31. สรรหาทรัพยากรจากแหล่งอื่นๆ ในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพ เช่น การขอทรัพยากรสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแทนกำลังคน เป็นต้น				
ปัจจัยที่ 5 ด้านวัฒนธรรมองค์กร				
32. การทำงานร่วมกันเป็นทีม				
33. บุคลากรมีลักษณะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
34. บุคลากรทุกฝ่ายตระหนักให้ความรับผิดชอบร่วมกัน				
35. มีการมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมตามความรู้ ความชำนาญ				
36. มีการมอบอำนาจให้บุคลากรสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมาย				
37. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความก้าวหน้าในวิชาชีพ และตำแหน่งหน้าที่การงานตามความสามารถ				
38. หน่วยงานได้รับการสนับสนุน หรือมีความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน				
ปัจจัยที่ 6 ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)				
39. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
40. มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
41. มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วน ครอบคลุมภาระงาน และความต้องการใช้งาน				
42. ระบบสารสนเทศมีความถูกต้อง เป็นปัจจุบันและสะดวกในการนำไปใช้				
43. มีการปรับปรุงระบบสารสนเทศอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรที่เป็นประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา				
44. การบริการข้อมูลสารสนเทศ และเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนให้ทราบ				

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

- คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตามความรู้สึก/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
การวางแผน (Plan)				
1. มีการจัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างชัดเจน				
2. มีการกำหนดหลักการแนวปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายในอย่างชัดเจน				
3. มีการกำหนดขั้นตอน แนวทาง และระยะเวลา และดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน				
4. มีการจัดทำวงจรการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ ชัดเจน				
5. มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนการปฏิบัติงาน				
6. มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนให้แก่บุคลากร				
7. มีการกำหนดงบประมาณและการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ				
8. มีการจัดทำเอกสารและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้บุคลากรทุกระดับนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา				

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
การดำเนินงานตามแผน (Do)				
9. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนด				
10. มีการดำเนินงานตามขั้นตอนวงจรการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ				
11. การส่งเสริม สนับสนุน และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้บุคลากร สามารถปฏิบัติงานตามแผนได้คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ				
12. มีการจัดเตรียมช่องทางใช้สื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน บุคลากรและผู้บริหาร เพื่อให้คำปรึกษาและคำแนะนำ				
13. มีการดำเนินงานให้บุคลากรได้ศึกษาเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน				
14. มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในคณะวิชาตามระยะเวลาที่กำหนด				
15. มีการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบ				
16. มีการประชาสัมพันธ์หลักการและแนวปฏิบัติการ ตรวจประเมินให้บุคลากรทุกระดับรับทราบ				
17. มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานจริงเพื่อประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ				
การติดตามตรวจสอบ (Check)				
18. มีการติดตามตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง				
19. มีการจัดเก็บเอกสาร และหลักฐานและมีการรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระเบียบและมีระบบง่ายต่อการตรวจสอบ				
20. มีการควบคุม กำกับ และดูแลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง				

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
21. มีคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการตรวจประเมิน				
22. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน/โครงการ/กิจกรรม การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ				
23. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง				
24. มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อผู้บริหารและส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ				
25. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อขอรับการประเมินคุณภาพ				
การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action)				
26. มีการนำผลการตรวจประเมิน ปีที่ผ่านมา มาทบทวนเพื่อจัดทำแผนและปรับปรุงการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
27. มีการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมาทบทวนเพื่อวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร				
28. บุคลากรมีส่วนร่วมในการเข้าประชุมรับทราบผลการประเมินตนเอง เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
29. มีการนำผลการประเมิน มาจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
30. มีการจัดเตรียมหลักฐานและรวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างเป็นระบบง่ายต่อการตรวจสอบ				
31. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้				
32. มีการจัดทำรายงานประเมินตนเองและเผยแพร่ผลการประเมินให้กับบุคลากร ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบ				
33. มีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง				

ตอนที่ 4	ระดับ ความคิดเห็น			คำแนะนำ
	+1	0	-1	
ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

(.....)

ภาคผนวก ง
แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.977	83

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
เพศ	1.60	.498	30
อายุ	3.00	1.114	30
ระดับการศึกษาสูงสุด	3.07	.691	30
ตอนที่สังกัด	6.50	3.785	30
ประเภทบุคลากร	2.43	.817	30
ประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	2.20	1.126	30
1. ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	4.10	.662	30
2. ผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	4.13	.681	30
3. ผู้บริหารมีความสามารถในการจูงใจบุคลากรปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย	4.03	.718	30
4. ผู้บริหารมีความสามารถในการกระตุ้นบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการวางแผน	4.03	.718	30
5. ผู้บริหารให้การสนับสนุน และเอื้ออำนวยให้บุคลากรปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา	4.17	.747	30

6. ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุนในการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาพัฒนา งานประกัน	4.07	.740	30
7. ผู้บริหารมีการวางแผน กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา	4.10	.712	30
8. ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนา อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้	4.10	.759	30
9. กำหนดโครงการ หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	4.00	.830	30
10. กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.93	.640	30
11. มีระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในที่มีมาตรฐาน	4.03	.765	30
12. จัดประชุมประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนการดำเนินงาน ด้านประกันคุณภาพการศึกษา	3.87	.730	30
13. มีการสื่อสารให้ข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินงาน การประกันคุณภาพที่ครอบคลุม	3.90	.712	30
14. มีการติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านประกันคุณภาพการศึกษา	3.97	.765	30
15. จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนกิจกรรมอย่างเหมาะสม	3.97	.809	30
16. จัดบรรยายภาค สถานในที่ที่เอื้อต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.97	.809	30
17. บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.97	.809	30
18. บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	3.83	.699	30
19. บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.90	.662	30
20. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา	3.93	.691	30
21. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.90	.712	30
22. บุคลากรมีความตระหนักและมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.93	.740	30

23. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมด้วยวิธีต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับ	3.77	.679	30
24. บุคลากรมีการยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน และทำงานร่วมกันเพื่อให้การดำเนินงาน	3.93	.640	30
25. มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	3.63	.669	30
26. มีวัสดุอุปกรณ์ วัสดุภัณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	3.90	.662	30
27. มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน	3.87	.730	30
28. มีอาคารและสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรม	3.97	.718	30
29. มีระบบสื่อสารภายในองค์กร และภายนอกที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	3.93	.691	30
30. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.93	.640	30
31. สรรหาทรัพยากรจากแหล่งอื่นๆ ในการดำเนินประกันคุณภาพ เช่น การขอทรัพยากรสนับสนุน	3.77	.728	30
32. การทำงานร่วมกันเป็นทีม	3.80	.847	30
33. บุคลากรมีลักษณะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	3.80	.761	30
34. บุคลากรทุกฝ่ายตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกัน	3.87	.819	30
35. มีการมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบในการปฏิบัติงานได้เหมาะสมตามความรู้	3.87	.730	30
36. มีการมอบอำนาจให้บุคลากรสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมาย	3.80	.761	30
37. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความก้าวหน้าในวิชาชีพ และตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	4.00	.743	30
38. หน่วยงานที่ได้รับสนับสนุน หรือมีความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านประกัน	3.93	.640	30
39. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกัน	3.80	.714	30
40. มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกัน	3.77	.679	30
41. มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วน ครอบคลุมภาระงาน และความต้องการใช้งาน	3.83	.834	30

42. ระบบสารสนเทศมีความถูกต้อง เป็นปัจจุบันและสะดวกในการนำไปใช้	3.77	.728	30
43. มีการปรับปรุงสารสนเทศอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากร	3.80	.714	30
44. การบริการข้อมูลสารสนเทศ และเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนให้ทราบ	3.67	.661	30
1. มีการจัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างชัดเจน	3.93	.583	30
2. มีการกำหนดหลักการแนวปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายในอย่างชัดเจน	3.93	.640	30
3. มีการกำหนดขั้นตอน แนวทาง และระยะเวลา และดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน	3.93	.640	30
4. มีการจัดทำวงจรการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ ชัดเจน	3.93	.740	30
5. มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนการปฏิบัติงาน	3.90	.712	30
6. มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนให้แก่บุคลากร	4.00	.743	30
7. มีการกำหนดงบประมาณและการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	.788	30
8. มีการจัดทำเอกสารและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้บุคลากรทุกระดับนำไปใช้	4.03	.809	30
9. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนด	3.87	.571	30
10. มีการดำเนินงานตามขั้นตอนวงจรการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	3.83	.592	30
11. การส่งเสริม สนับสนุน และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้บุคลากร สามารถปฏิบัติงานตามแผน	3.90	.712	30
12. มีการจัดเตรียมช่องทางใช้สื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน บุคลากรและผู้บริหาร	3.90	.803	30
13. มีการดำเนินงานให้บุคลากร ได้ศึกษาเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.93	.785	30

14. มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	4.00	.695	30
15. มีการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	3.73	.521	30
16. มีการประชาสัมพันธ์หลักการและแนวปฏิบัติการ ตรวจประเมินให้บุคลากรทุกระดับรับทราบ	3.73	.640	30
17. มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานจริงเพื่อประเมินและปรับปรุงการดำเนินงาน	3.93	.691	30
18. มีการติดตามตรวจสอบประเมินผลและการปฏิบัติงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง	3.97	.669	30
19. มีการจัดเก็บเอกสาร และหลักฐานและมีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและมีระบบง่าย	3.80	.714	30
20. มีการควบคุม กำกับ และดูแลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง	3.87	.730	30
21. มีคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการตรวจประเมิน	3.90	.607	30
22. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน/โครงการ/กิจกรรม	3.83	.648	30
23. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ	3.83	.531	30
24. มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อผู้บริหารและส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ	3.97	.669	30
25. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อขอรับการประเมินคุณภาพ	3.97	.615	30
26. มีการนำผลการตรวจประเมินปีที่ผ่านมา นำมาทบทวนเพื่อจัดทำแผนและปรับปรุงการดำเนินงาน	4.13	.730	30
27. มีการนำผลประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมาทบทวนเพื่อวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงาน	4.07	.691	30
28. บุคลากรมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุมรับทราบผลการประเมินตนเอง เกี่ยวกับการดำเนินงาน	4.03	.718	30

29. มีการนำผลการประเมินมาจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงาน	3.87	.776	30
30. มีการจัดเตรียมหลักฐานและรวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างเป็นระบบ	3.87	.681	30
31. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้	4.03	.718	30
32. มีการจัดทำรายงานประเมินตนเองและเผยแพร่ผลการประเมินให้กับบุคลากร ผู้บริหาร	3.97	.718	30
33. มีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบ	4.00	.743	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เพศ	319.03	1671.137	-.541	.978
อายุ	317.63	1650.861	-.030	.978
ระดับการศึกษาสูงสุด	317.57	1655.220	-.113	.978
คณะที่สังกัด	314.13	1651.085	-.052	.986
ประเภทบุคลากร	318.20	1666.648	-.269	.978
ประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	318.43	1641.289	.074	.978
1. ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	316.53	1613.568	.665	.977
2. ผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	316.50	1613.362	.649	.977
3. ผู้บริหารมีความสามารถในการจูงใจบุคลากรปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย	316.60	1608.248	.704	.977
4. ผู้บริหารมีความสามารถในการกระตุ้นบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการวางแผน	316.60	1608.662	.697	.977
5. ผู้บริหารให้การสนับสนุน และเอื้ออำนวยให้บุคลากรปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา	316.47	1607.223	.694	.977
6. ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุนในการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาพัฒนาการทำงานประกัน	316.57	1610.392	.647	.977

7. ผู้บริหารมีการวางแผน กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา	316.53	1606.878	.735	.977
8. ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนา อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้	316.53	1604.533	.728	.977
9. กำหนดโครงการ หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	316.63	1600.033	.732	.977
10. กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	316.70	1611.183	.735	.977
11. มีระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในที่มีมาตรฐาน	316.60	1601.490	.772	.977
12. จัดประชุมประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนการดำเนินงาน ด้านประกันคุณภาพการศึกษา	316.77	1601.633	.807	.977
13. มีการสื่อสารให้ข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินงาน การประกันคุณภาพที่ครอบคลุม	316.73	1601.720	.827	.977
14. มีการติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านประกันคุณภาพการศึกษา	316.67	1597.747	.834	.976
15. จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนกิจกรรมอย่างเหมาะสม	316.67	1602.575	.712	.977
16. จัดบรรยายگاه สถานที่ที่เอื้อต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	316.67	1596.644	.805	.977
17. บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	316.67	1600.368	.747	.977
18. บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	316.80	1608.786	.715	.977
19. บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	316.73	1606.754	.795	.977
20. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา	316.70	1611.183	.679	.977
21. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	316.73	1605.857	.753	.977
22. บุคลากรมีความตระหนักและมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	316.70	1600.838	.810	.977
23. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมด้วยวิธีต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับ	316.87	1604.947	.808	.977

24. บุคลากรมีการยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน และทำงานร่วมกันเพื่อให้การดำเนินงาน	316.70	1609.941	.760	.977
25. มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	317.00	1618.345	.568	.977
26. มีวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	316.73	1613.444	.667	.977
27. มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน	316.77	1602.875	.786	.977
28. มีอาคารและสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรม	316.67	1609.678	.679	.977
29. มีระบบสื่อสารภายในองค์กร และภายนอกที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	316.70	1606.769	.759	.977
30. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	316.70	1607.872	.800	.977
31. สรรหาทรัพยากรจากแหล่งอื่นๆ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ เช่น การขอทรัพยากรสนับสนุน	316.87	1609.568	.672	.977
32. การทำงานร่วมกันเป็นทีม	316.83	1595.937	.779	.977
33. บุคลากรมีลักษณะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	316.83	1601.247	.780	.977
34. บุคลากรทุกฝ่ายตระหนักให้ความสำคัญรับผิดชอบร่วมกัน	316.77	1601.702	.716	.977
35. มีการมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบในการปฏิบัติงานได้เหมาะสมตามความรู้	316.77	1603.357	.777	.977
36. มีการมอบอำนาจให้บุคลากรสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมาย	316.83	1605.178	.715	.977
37. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความก้าวหน้าในวิชาชีพ และตำแหน่งหน้าที่การงาน	316.63	1599.206	.835	.976
38. หน่วยงานที่ได้รับสนับสนุน หรือมีความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านประกัน	316.70	1603.528	.886	.977
39. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกัน	316.83	1611.523	.651	.977
40. มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกัน	316.87	1614.120	.637	.977
41. มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วน ครอบคลุมภาระงาน และความต้องการใช้งาน	316.80	1602.993	.684	.977
42. ระบบสารสนเทศมีความถูกต้อง เป็นปัจจุบันและสะดวกในการนำไปใช้	316.87	1610.740	.652	.977

43. มีการปรับปรุงสารสนเทศอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากร	316.83	1610.489	.669	.977
44. การบริการข้อมูลสารสนเทศ และเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนให้ทราบ	316.97	1614.999	.638	.977
1. มีการจัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างชัดเจน	316.70	1617.114	.680	.977
2. มีการกำหนดหลักการแนวปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายในอย่างชัดเจน	316.70	1611.390	.731	.977
3. มีการกำหนดขั้นตอน แนวทาง และระยะเวลา และดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน	316.70	1611.734	.724	.977
4. มีการจัดทำวงจรการประกันคุณภาพการศึกษายเป็นระบบ ชัดเจน	316.70	1602.355	.784	.977
5. มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนการปฏิบัติงาน	316.73	1602.961	.805	.977
6. มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนที่แก่บุคลากร	316.63	1601.895	.789	.977
7. มีการกำหนดงบประมาณและการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	316.63	1596.585	.828	.976
8. มีการจัดทำเอกสารและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้บุคลากรทุกระดับนำไปใช้	316.60	1595.766	.819	.976
9. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนด	316.77	1611.909	.809	.977
10. มีการดำเนินงานตามขั้นตอนวงจรการประกันคุณภาพการศึกษายเป็นระบบ	316.80	1611.269	.794	.977
11. การส่งเสริม สนับสนุน และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้บุคลากร สามารถปฏิบัติงานตามแผน	316.73	1604.616	.775	.977
12. มีการจัดเตรียมช่องทางใช้สื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน บุคลากรและผู้บริหาร	316.73	1599.651	.764	.977
13. มีการดำเนินงานให้บุคลากรได้ศึกษาเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	316.70	1597.597	.815	.977
14. มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	316.63	1602.516	.833	.977

15. มีการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	316.90	1618.231	.736	.977
16. มีการประชาสัมพันธ์หลักการและแนวปฏิบัติการ ตรวจสอบให้บุคลากรทุกระดับรับทราบ	316.90	1611.266	.734	.977
17. มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานจริงเพื่อประเมินและปรับปรุงการดำเนินงาน	316.70	1602.838	.831	.977
18. มีการติดตามตรวจสอบประเมินผลและการปฏิบัติงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง	316.67	1606.437	.792	.977
19. มีการจัดเก็บเอกสาร และหลักฐานและมีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและมีระบบง่าย	316.83	1607.523	.721	.977
20. มีการควบคุม กำกับ และดูแลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง	316.77	1601.978	.801	.977
21. มีคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการตรวจประเมิน	316.73	1613.030	.737	.977
22. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน/โครงการ/กิจกรรม	316.80	1609.890	.751	.977
23. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ	316.80	1616.855	.755	.977
24. มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อผู้บริหารและส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ	316.67	1615.333	.624	.977
25. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อขอรับการประเมินคุณภาพ	316.67	1621.885	.547	.977
26. มีการนำผลการตรวจประเมินปีที่ผ่านมา นำมาทบทวนเพื่อจัดทำแผนและปรับปรุงการดำเนินงาน	316.50	1606.948	.715	.977
27. มีการนำผลประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมาทบทวนเพื่อวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงาน	316.57	1610.392	.693	.977
28. บุคลากรมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุมรับทราบผลการประเมินตนเอง เกี่ยวกับการดำเนินงาน	316.60	1606.179	.741	.977
29. มีการนำผลการประเมินมาจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงาน	316.77	1601.082	.767	.977

30. มีการจัดเตรียมหลักฐานและรวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างเป็นระบบ	316.77	1604.668	.810	.977
31. มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้	316.60	1607.903	.710	.977
32. มีการจัดทำรายงานประเมินตนเองและเผยแพร่ผลการประเมินให้กับบุคลากร ผู้บริหาร	316.67	1609.747	.678	.977
33. มีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในอย่างเป็นระบบ	316.63	1600.102	.819	.977

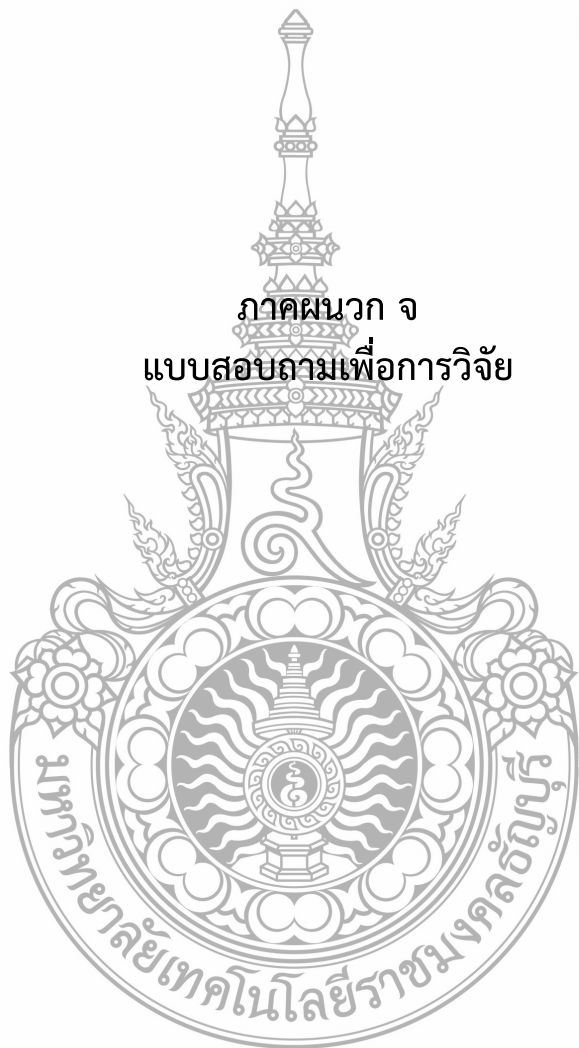

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
320.63	1649.344	40.612	83

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการติดต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ในการกระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะวิชา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ สามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข และเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาการงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 30 ปี

2. 31 – 35 ปี

3. 36 – 40 ปี

4. 41 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. ปริญญาตรี

3. ปริญญาโท

4. ปริญญาเอก

4. คณะวิชา

1. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. คณะบริหารธุรกิจ

3. คณะศิลปกรรมศาสตร์

4. คณะศิลปศาสตร์

5. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

6. คณะวิศวกรรมศาสตร์

7. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

8. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

9. คณะเทคโนโลยีการเกษตร

10. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

11. คณะพยาบาลศาสตร์

12. วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย

5. ประเภทบุคลากร

1. ผู้บริหารสายวิชาการ

2. ข้าราชการ

3. พนักงานมหาวิทยาลัย

4. พนักงานราชการ

5. ลูกจ้างชั่วคราว

6. ประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

1. น้อยกว่า 5 ปี

2. 5-10 ปี

3. 11-15 ปี

4. มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตามความรู้สึก/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านผู้นำองค์กร						
1	ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา					
2	ผู้บริหารกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน					
3	ผู้บริหารมีความสามารถในการจูงใจบุคลากรปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามีบรรลุเป้าหมาย					
4	ผู้บริหารมีความสามารถในการกระตุ้นบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการวางแผน และปฏิบัติตามแผนงานของการประกันคุณภาพการศึกษา					
5	ผู้บริหารให้การสนับสนุน และเอื้ออำนวยให้บุคลากรปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ					
6	ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุนในการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษา					
7	ผู้บริหารมีการวางแผน กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
8	ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วม ประชุมสัมมนา อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา					
ด้านการบริหารจัดการ						
9	กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร ดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างชัดเจน					
10	กำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของบุคลากรในการ ดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างชัดเจน					
11	มีระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในที่มีมาตรฐาน					
12	จัดประชุมประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนการ ดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา					
13	มีการสื่อสารให้ข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินงาน การ ประกันคุณภาพที่ครอบคลุม					
14	มีการติดต่อประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็น ระบบ สะดวก รวดเร็ว					
15	จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนกิจกรรมอย่าง เหมาะสม					
16	จัดบรรยากาศ สถานที่ที่เอื้อต่อการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา					
ด้านบุคลากร						
17	บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
18	บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน					
19	บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพการศึกษา					
20	บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษา					
21	บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ปัจจัยที่ 3 (ต่อ)						
22	บุคลากรมีความตระหนักและมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา					
23	บุคลากรได้รับการฝึกอบรมด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ถูกต้อง					
24	บุคลากรมีการยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน และทำงานร่วมกันเพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประสิทธิผล					
25	มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน					
ด้านทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน						
26	มีวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน					
27	มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการปฏิบัติงาน					
28	มีอาคารและสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรม					
29	มีระบบสื่อสารภายในองค์กร และภายนอกที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน					
30	มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
31	สรรหาทรัพยากรจากแหลมอื่นๆ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ เช่น การขอทรัพยากรสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแทนกำลังคน เป็นต้น					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านวัฒนธรรมองค์กร						
32	การทำงานร่วมกันเป็นทีม					
33	บุคลากรมีลักษณะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น					
34	บุคลากรทุกฝ่ายตระหนักให้ความรับผิดชอบร่วมกัน					
35	มีการมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบในการ ปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมตามความรู้ ความชำนาญ					
36	มีการมอบอำนาจให้บุคลากรสามารถตัดสินใจ แก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมาย					
37	มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความก้าวหน้า ในวิชาชีพ และตำแหน่งหน้าที่การงานตาม ความสามารถ					
38	หน่วยงานได้รับการสนับสนุน หรือมีความร่วมมือใน การปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจาก หน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน					
ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการสนับสนุน (ICT)						
39	มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนที่มี ประสิทธิภาพในการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน					
40	มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน					
41	มีข้อมูลสารสนเทศครบถ้วน ครอบคลุมภาระงาน และ ความต้องการใช้งาน					
42	ระบบสารสนเทศมีความถูกต้อง เป็นปัจจุบันและ สะดวกในการนำไปใช้					
43	มีการปรับปรุงระบบสารสนเทศอยู่เสมอ เพื่อให้ สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรที่เป็น ประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา					
44	การบริการข้อมูลสารสนเทศ และเผยแพร่แก่หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนให้ทราบ					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การติดตามตรวจสอบ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตามความรู้สึก/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
การวางแผน (Plan)						
1	มีการจัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างชัดเจน					
2	มีการกำหนดหลักการแนวปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายในอย่างชัดเจน					
3	มีการกำหนดขั้นตอน แนวทาง และระยะเวลา และดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน					
4	มีการจัดทำวงจรกิจการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ ชัดเจน					
5	มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนการปฏิบัติงาน					
6	มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนให้แก่บุคลากร					
7	มีการกำหนดงบประมาณและการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ					
8	มีการจัดทำเอกสารและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้บุคลากรทุกระดับนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา					

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
การดำเนินงานตามแผน (Do)						
9	มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนด					
10	มีการดำเนินงานตามขั้นตอนวงจรการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ					
11	การส่งเสริม สนับสนุน และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้บุคลากร สามารถปฏิบัติงานตามแผนได้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ					
12	มีการจัดเตรียมช่องทางใช้สื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน บุคลากรและผู้บริหาร เพื่อให้คำปรึกษาและคำแนะนำ					
13	มีการดำเนินงานให้บุคลากรได้ศึกษาเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน					
14	มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในคณะวิชาตามระยะเวลาที่กำหนด					
15	มีการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบ					
16	มีการประชาสัมพันธ์หลักการและแนวปฏิบัติการ ตรวจสอบประเมินให้บุคลากรทุกระดับรับทราบ					
17	มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานจริงเพื่อประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ					
การติดตามตรวจสอบ (Check)						
18	มีการติดตามตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง					
19	มีการจัดเก็บเอกสาร และหลักฐานและมีการรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระเบียบและมีระบบง่ายต่อการตรวจสอบ					

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
20	มีการควบคุม กำกับ และดูแลการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษา เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง					
21	มีคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในที่มี ความรู้ ความสามารถและทักษะในการตรวจประเมิน					
22	มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการ ดำเนินงานตามแผน/โครงการ/กิจกรรม การประกัน คุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ					
23	มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการ ดำเนินงานตามแผนพัฒนา ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพอย่างเป็น ระบบ และต่อเนื่อง					
24	มีการรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อผู้บริหาร และส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ					
25	มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเพื่อขอรับการ ประเมินคุณภาพ					
การนำผลการประเมินไปปรับปรุง (Action)						
26	มีการนำผลการตรวจประเมิน ปีที่ผ่านมา นำมาทบทวน เพื่อจัดทำแผนและปรับปรุงการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน					
27	มีการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมา ทบทวนเพื่อวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงาน ของบุคลากร					
28	บุคลากรมีส่วนร่วมในการเข้าประชุมรับทราบผลการ ประเมินตนเอง เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน					

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
29	มีการนำผลการประเมิน มาจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน					
30	มีการจัดเตรียมหลักฐานและรวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำรายงานประเมินตนเองอย่างเป็นระบบง่ายต่อการตรวจสอบ					
31	มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้					
32	มีการจัดทำรายงานประเมินตนเองและเผยแพร่ผลการประเมินให้กับบุคลากร ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบ					
33	มีการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง					

ตอนที่ 4

1. ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ภาคผนวก ฉ
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล นางสาวสุวจี คันธมาศ

Ms.Suwagee Kantamas

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประเภท นักวิชาการศึกษา ตำแหน่ง งานประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ 5710213

งานประกันคุณภาพการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทรศัพท์: 0 2549 4930

โทรสาร: 0 2577 5017

โทรศัพท์มือถือ 0 82559 7038

E-mail: Suwagee_k@rmutt.ac.th

ประวัติการศึกษา

คุณวุฒิ/สาขา

ปี พ.ศ.ที่ได้รับ

สถาบัน

บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ

2549

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ที่อยู่ปัจจุบัน

287 หมู่ 4 ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12130.

